

Advocata Croatiae

List svetišta i župe Majke Božje Remetske
Božić 2019. :: Zagreb
godina 23. :: broj 70 :: cijena 15 kuna

www.zuparemete.net

*Čestit Božić i blagoslovljena
Nova godina 2020.!*

Zajedništvo je blagoslovljeno

Život svakoga čovjeka odvija se u zajedništvu, jer susret je najveći dio čovjekova života i svakodnevice. Prvo, susret u obitelji, školi, Crkvi, a tome kad se zajedništvo odvija u Božjoj prisutnosti ono je blagoslovljeno. Božić kroz novorođenoga Isusa pokazuje primjer zajedništva, počevši od same obitelji ili Crkve u malome. Odatle polazi sve pogotovo ukoliko se ono ugrađuje u svakodnevni život i oplemenjuje vjerom. Zapravo, to je poruka i cilj vjere koja obilježava i prožima živo zajedništvo. Svoj pojedinačni odnos s Bogom ugrađen u ljudsko zajedništvo daje dodatnu snagu, a Crkva kao kruna zajedništva pomaže da jedni s drugima podnose patnju i doživljavaju radost. Važno je biti jedni drugima uvijek pri ruci, međusobno se poštivati i moliti jedni za druge, zajedno slušati riječ Božju i zajedno slaviti Svetu večeru. Drugim riječima rečeno, zajedno doživljavati Boga! Kad se gleda iz ljudske perspektive, onda čovjek ne prepoznaje Božji plan. Vjernik ne treba nikoga isključivati nego gledati šire, katolički, zajednički. Brojni ovogodišnji susreti u remetskom svetištu i župnoj zajednici, posebno oni samozatajni i novouključeni u stanovite aktivnosti, pokazuju da nadilaze svoje uske interese, jer dopustili su da njihovo srce dotakne zajedništvo. To je put, jer život u vjeri pretvara se u odziv na onaj temeljni poziv koji od Boga koji nas sve vodi u vječno zajedništvo Božje nebeske obitelji. Ponekad se čini da je čovjek izgubio vrijeme s nekim „slijepim putnicima“ i nepredvidivim situacijama u ljudskom životu koje se jednostavno stave na put i nemoguće ih je izbjeći. Božićno doba ohrabruje

čovjeka, na primjeru mudraca s istoka koji su pokazali da se ne treba bojati, jer Bog se uvijek pobrine da se ljudski put i hod koji je u dobroj namjeri osvijetli – naravno ako se Bogu vjeruje. Ne treba propitivati volju Božju, a što se često čuje, pa i među vjernicima. Pa tko to znade što je volja Božja? Mudraci s istoka, Tri Kralja, slikovito pokazuju da nisu propitivali volju Božju po ljudskim mjerilima koja im je bila zadana, nego su iz slobode i po savjesti djelovali. Znakovi su slikoviti i tumače se poslije čina. I to pokazuje da nema bezizlazne situacije ukoliko čovjek djeluje iz slobode i po savjesti. Najljepša definicija vjere u poslanici Hebrejima kaže: »A vjera je već neko imanje onoga čemu se nadamo, uvjerenost u zbiljnost kojih ne vidimo. Zbog nje stari primiše svjedočanstvo. Vjerom spoznajemo da su svjetovi uređeni riječju Božjom tako te ovo vidljivo ne posta od nečega pojavnoga.« Svaki redak govori za se i daje odgovor u svakoj ljudskoj situaciji. Sve je u osobi, u Božjem stvorenju, ali i ključno - u Bogu. Mudrost treba prepoznati, jer mudrost prožima cijeli savez između Boga i čovjeka. A mudrost je više od vanjskih znakova i čudesa koja suvremeni čovjek često traži. I posljednji događaj, prva nedjelja adventa u remetskom svetištu pokazala je ljepotu zajedništva, od brige za ubijenu djecu u Domovinskom radu, remetskog KUD-a Frankopan koji je u stotoj obljetnici, do Obiteljske zajednice i hrvatskih branitelja. S molitvom da zajedništvo isprepliće sve blagoslovljene dane, sretan Božić i plodonosnu novu godinu.

V. Čutura

IMPRESSUM

Izdavač: Župa Uznesenja BDM - Remete
Za izdavača: o. Antonio-Mario Čirko
Adresa uredništva: Česmičkoga 1, 10000 Zagreb
Telefon: 01/4500 500, faks: 01/4580 952
E-adresa: zupa.remete@gmail.com
Glavni urednik: o. Antonio-Mario Čirko
Izvršni urednik: Vlado Čutura

Fotografija na naslovnici: Susret branitelja u Remetama
Fotografirali: Marko Dušak, Bernard Čović, arhiva župe
PBZ Žiro-račun: HR1423400091510697474
ISSN: 1331-4092
Grafička priprema: Slavica Čutura
Tisak: M-PRINT, Zagreb
Časopis izlazi tri puta godišnje: za Božić, Uskrs i Veliku Gospu

6

PREDANJE SVOGA ŽIVOTA BOGU

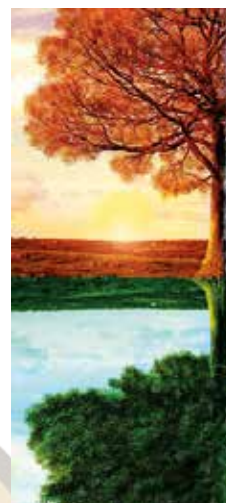
*o. Antonio-Mario
Čirko*

7

»I STVORI BOG ZEMLJU«

Klima je
opće dobro,
a klimatske
promjene su
odgovornost
svakog od nas

10

PROCESIJA S FOTOGRAFIJAMA UBIJENE DJECE U OBRAMBENOM DOMOVINSKOM RATU

**Hvala Ti
za slobodu**

30

REMETSKO SVETIŠTE, ZAGREBAČKO MJESTO PROSLAVE GOSPE OD ZDRAVLJA

**Nadbiskupijsko
mjesto
okupljanja
bolesnih**

34

HODOČAŠĆE PO FRANCUSKIM SVETIŠTIMA (21. - 27. rujna 2019.)

**Od arškoga
župnika do
»Biblije u
kamenu«**

42

Jesmo li svi na istoj strani?

*Jadranka Bizjak
Igreć*

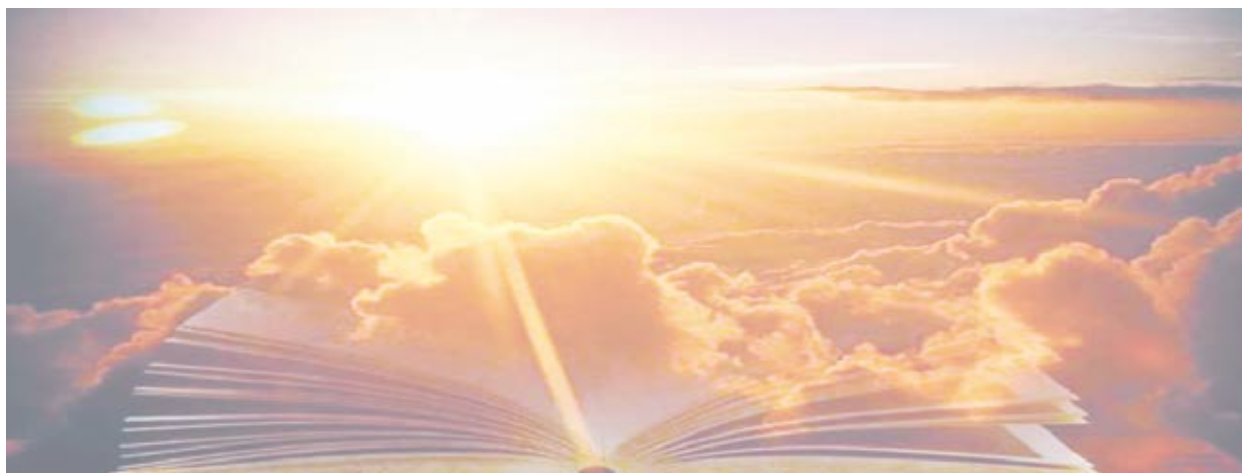

- 6 Isusovo rođenje ...
- o. Antonio-Mario Čirko
- 14 Župni malonogometni turnir
- 18 Obiteljske kateheze
- 20 XVI. Karmelijada u Remetama
- 24 Naš Dan župe

- 26 Duhovna obnova ZO na Mrežnici
- 28 Duhovna obnova za krizmanike
- 32 Remetski bunari i voda
- 33 Desetljeće od blagoslova kapelice
- 44 Poseban dar iz Slavonije
- 45 Upravitelj svetišta i župni vikar

- 46 Kronologija župe:
Velika Gospa - Božić 2019.
- 48 Stranice za školarce
- 50 Jubilarci
- 51 Matice

ISUSOVO ROĐENJE - DOGAĐAJ VELIKE PONIZNOSTI

*Autor:
o. Antonio-Mario Čirko*

Tovo Božićno vrijeme pozvani smo sjetiti se na koji je način naš Spasitelj došao na svijet. U događaju Utjelovljenja Bog ponizno dolazi Mariji i naviješta joj veliki plana spasenja za svakoga čovjeka po Isusu Kristu. Marija izriče svoj DA, i Bog dolazi među nas kao običan čovjek, nama u svemu jednak osim u grijehu. Božja jednostavnost se vidi i u tome da sve počinje u jednom nepoznatom i zabavenom selu Nazaretu kod jedne obične i pobožne djevojke koja je iščekivala kao sve žene onoga vremena da bude majkom Mesije. No događaj Navještenja nadilazi sva njezina očekivanja. Božja jednostavnost i poniznost utjelovljuje se u Marijinoj jednostavnosti i poniznosti.

Isus se ne rađa u kraljevskoj palači, nego u običnoj štalici, povijen u pelene, leži u jaslama, okružen domaćim životinjama i ljudima čista srca kojima je navješteno da se rodio Mesija. Koje li poniznosti! Bog se rađa kao nemoćno dijete, potrebno tuđe pomoći. Rađa se neznatno, kako bi nas poučio da je veličina čovjeka u njegovom srcu koje treba biti ispunjeno ljubavlju i dobrotom. Tek tada se prepoznaje Božja blizina u životu čovjeka. Vaniština i sjaj znaju često zavaravati. Ako srce nije ukrašeno ljubavlju i dobrim djelima sve ostaje prazno.

Božja poniznost se očituje i u bijegu u Egipat kada Herod želi ubiti Isusa. To nam govori kako se Bog poistovjećuje i blizak je svim našim mukama koje dolaze kroz život. Ali uči nas da kao što je malo dijete nemoćno i treba drugoga, da i mi trebamo biti blizu jedni drugima, osobito kada je našem bližnjemu teško ili je bolestan ili potreban svake druge pomoći i blizine.

Isus odrasta u Nazaretu i biva poslušan svojim roditeljima. I ovdje otkrivamo poniznost kako je Bog u Isusu pokazao važnost poslušnosti. I naša poniznost mora biti takova. Božji govor preko savjesti, potom naših bližnjih, prijatelja ili duhovnika ponekad nije onakav kakav bi željeli čuti. Ali poslušati i prihvatiti savjet donosi plodove.

Slavlje Božića ima svoju ljepotu, ali onu unutarnju. Bog nam je došao da nam donese radosnu vijest spasenja. Pogledajmo ovih dana Isusa kao maleno dijete. To je naš Otkupitelj. Kako će reći jedan autor: »Prihvati to dijete u vjeri, zтвори ga u svoje srce – tako Bog daruje tebi svoju ljubav. Gledati božansko Dijete, u vjeri gledati, očima srca gledati, to zapravo znači slaviti Božić.«

**Sretan vam
i blagoslovljen Božić!**

BLAGOSLOV BOŽIĆA

Neka oživi milost i
istina u srcima našim.
Neka oživi ljubav vatrena i
vjera postojana.
Neka oživi sjaj u oku i
ne ugasne nikada.
Neka oživi plemenitost
dobrota duše naše.
Neka oživi sve, sve
najbolje u životima našim!

Dobili smo dar sreće i veselja
primimo ga s radošću svi
i oni puni nade i beznadni!

Pustimo Svjetlost da obasja sve.
Iz dubine duše neka zraka svijetlosti krene
u srcu neka se napuni ljubavlju.
kroz topao pogled neka izađe kao svijetlost života
puneći zvijezdama nebeski svod!

Dolazi nam dan veselja
dolazi nam radosti dan!
Prigrlimo ga punim srcem
lica obasjana iskrenim osmijehom
poljupcem toplim, razdraganim!

Blagoslov Božića svima!
Sreća u Novoј 2020. godini svima!

Branko i Branka Pašiček

PREDANJE SVOGA ŽIVOTA BOGU

Autor:
o. Antonio-Mario Ćirko

Što znači riječ predanje? Evanđelje nije napisano da uživamo čitajući ga, da se samo oduševimo za idealni život koji je u njemu ocrtan nego da nam pomogne da upoznamo Isusa kako bi se mogli do kraja predati Bogu. Ono uključuje ulazak u osluškivanje nutrine. Iz svog osobnog iskustva mogu reći da sam se godinama nećkao da li ostati u medicinskoj struci ili se odazvati na redovnički i svećenički život. Jedno i drugo me je privlačilo, mada sam osjećao poziv na posvećeni život, ali sam se osjećao sretno i u medicinskoj struci. U jednome trenutku osjetio sam potrebu svoju neodlučnost odabira predati Isusu. Nakon nekog vremena Bog mi je pokazao što je dobro za mene. U srcu sam doživio duboki mir i potpunu jasnoću, ali i slobodu odabira.

Sam Isus kao čovjek živio je predanim životom: Ja ništa od sebe ne činim, već ... govorim ono što me Otac nauči ... ja uvijek činim što je njemu ugodno (Iv 8,28.29). On je te riječi izgovorio kao čovjek koji odabire potpuno predanje ocu. Bog je svima dao to isto pravo: privilegij izabrati predani život. On nas ne prisiljava žrtvovati svoju volju, nego ići s povjerenjem i ljubavlju ako to želimo. On nam besplatno nudi obećanu zemlju, punu mlijeka, meda i ploda. A mi možemo odabrati hoćemo li ući u to mjesto punine ili ne.

Što je čovjek predaniji potpunije doživljava Božju prisutnost. Kad sam bio sam u jednoj situaciji, neshvaćen i nepravедно

gledan... tada se dolazi uistinu do zida. No ne u smislu da se gubi zvanje, nego do zida koji možeš preskočiti ili se polako uništavati u svojoj nemoći. A dovoljno je samo preskočiti zid, tj. reći: Bože ja ne mogu bez tebe, trebam te. Tada zapravo Božja ljubav ruši zid u našoj duši i dolazi toliko poseban i nevjerojatan mir.

MOLITVA PREDANJA SV. IGNACIJA

Uzmi, Gospodine,
i primi svu moju
slobodu, moju pamet,
moj razum i svu moju
volju, sve što jesam ili
posjedujem.
Ti si mi to dao, Tebi,
Gospodine, sve to
vraćam;
sve je Tvoje, raspolaži
sa svime po svojoj
volji.
Daj mi samo svoju
ljubav i milost i to mi je
dosta. Amen.

»I STVORI BOG ZEMLJU«

Klima je opće dobro, a klimatske promjene su odgovornost svakog od nas

- *Enciklika pape Franje o brizi za zajednički dom Laudato si' sve nas poziva na promjenu životnog stila, svojevrsno »ekološko obraćenje«*

Da poticaj enciklike pape Franje *Laudato si'* o brizi za zajednički dom, naš planet Zemlju, iz Zaklade Rhema krenula je inicijativa za osnivanje Udruge za očuvanje planeta »I stvori Bog zemlju«. Udruga je ekumenski usmjerena, a u središte svog djelovanja stavlja ekološko obraćenje, koje podrazumijeva spoznaju da je Zemlja i sve stvoreno dar Očeve ljubavi, pri čemu je čovjek vrhunac Božjeg stvaranja kome je dano da time u ljubavi upravlja, a ne uništava. Osnivači Udruge žele svojim radom potaknuti vjernike da u punoj slobodi, iz zahvalnosti i ljubavi prema Stvoritelju, promijene ponašanje i životne navike koje doprinose ekološkoj krizi. Sjedište Udruge je u Zagrebu, u prostorijama župe Uznesenja BDM, a duhovna joj je potpora dr. sc. Antonio-Mario Čirko remetski župnik i upravitelj svetišta. Enciklika pape Franje *Laudato si'* sve nas poziva na promjenu životnog stila u smjeru »ekološkog obraćenja« te nas potiče na brigu o Zemlji kao našem zajedničkom domu, podsjećajući kako je u svojoj »Pjesmi stvorova« (Hvaljen budi – *Laudato si'*) sveti Franjo Asiški zove sestrom i majkom. Papa Franjo Zemlju je ubrojio među »siromahe« kojima je potrebno naše milosrđe, jer, kako piše: »Ta sestra jeca zbog zla koje joj nanosimo, zbog neodgovornog korištenja i zlouporabe dobara koje je Bog stavio u nju. Odrastali smo misleći da smo njezini vlasnici i gospodari, kojima je dopušteno pljačkati je do mile volje. Nasilje koje prebiva u ljud-

skom srcu, ranjenom grijehom, očituje se također u znakovima bolesti koje primjećujemo u tlu, vodi, zraku i živim bićima. Zbog toga se među najzanemarenije i najzlostavljanije siromašne ubraja naša potlačena i opustošena zemlja«. Neuobičajeno visoke temperature za listopad potiču nas na promišljanje o fenomenu klimatskih promjena. Globalno zatopljenje i s njim povezane klimatske promjene stvarne su i znanstvenici ga pripisuju ljudskom djelovanju – ponajprije korištenju fosilnih goriva (ugljen, nafta, plin) čijim se sagorijevanjem u atmosferu oslobađa ugljikov dioksid (CO₂), staklenički plin te krčenju šuma (deforestacija) radi povećanja poljoprivrednih površina. Klimatske promjene danas su jedan od glavnih izazova čovječanstvu jer u pitanje dovode sam opstanak života kakvog poznajemo na Zemlji. Papa Franjo u enciklici *Laudato si'* upozorava da je klima opće dobro, da svima pripada i da je svima namijenjena. »Čovječanstvo je pozvano osvijestiti potrebu za promjenom načina života, proizvodnje i potrošnje kako bi se borilo protiv tog zatopljenja ili, barem, ljudskih uzroka koji ga proizvode ili pogoršavaju.« Najteže posljedice klimatskih promjena snosit će oni najsiromašniji, koji su i najmanje odgovorni za njih te stoga mijenjajući životne navike, skrbeći se za zajednički dom, iskazujemo ljubav toj našoj braći i sestrama. Pri tome veliku ulogu ima odgoj. »Samo njegovanjem čvrstih vrlina ljudi će biti sposobni za nesebičnu ekološku predanost. Ako osoba kojoj materijalne

Autorica:
Tihana Belužić

prilike omogućuju da više troši redovito nosi topliju odjeću nego da uključuje grijanje, ona time pokazuje da je prihvatila uvjerenja i stajališta koja pomažu u zaštiti okoliša. Plemenito je preuzimanje brige za stvoreni svijet čineći male svakidašnje aktivnosti« piše papa Franjo i dodaje da odgoj za odgovornost prema okolišu može potaknuti načine ponašanja koji izravno i bitno utječu na brigu za okoliš, poput, primjerice, izbjegavanje uporabe plastike i papira, smanjenje potrošnje vode, odvajanje otpada, kuhanje samo onolike količine hrane kolika se može pojesti, pokazivanje brige za druga živa bića, korištenje javnog prijevoza ili dijeljenje troškova prijevoza jednim automobilom, sadnja novih stabala, gašenje nepotrebnog svjetla i brojne druge navike. »Sve to odražava velikodušnu i dostojanstvenu kreativnost koja pokazuje sve najbolje u ljudskom biću. Ponovno korištenje neke stvari umjesto da ju se odmah baci, kada je nadahnuto prvim razlozima, može biti čin ljubavi, koji izražava naše vlastito dostojanstvo.« Kršćanska duhovnost predlaže rast u umjerenosti i sposobnost da čovjek bude zadovoljan i s malim. Povratak je to jednostavnosti koja nam omogućuje da se ne vezujemo uz ono što posjedujemo, a ta umjerenost, kada se živi slobodno i svjesno, oslobađajuća je. Ekološka kriza poziv je na duboko unutarnje obraćenje i taj je poziv upućen svakome od nas. Da, kako papa Franjo kaže, plodovi susreta s Isusom Kristom izađu na vidjelo u odnosu sa svijetom koji nas okružuje jer je živjeti svoj poziv čuvara Božjeg djela bitan dio krjeposnog života. »Pozivam sve kršćane da jasno i otvoreno pokažu tu dimenziju svojeg obraćenja dopuštajući da snaga i svjetlo milosti koju smo primili budu vidljivi i u našem odnosu prema drugim bićima i svijetu oko nas. Na taj ćemo način moći njegovati ono uzvišeno bratstvo sa svim stvorenjima, koje je sveti Franjo Asiški tako blistavo utjelovio u svojem životu.« Svatko od nas i malim promjenama svojih svakodnevnih navika može doprinijeti tome da se globalni problem klimatskih promjena koji pogađa ljude diljem svijeta te u konačnici i ugrožava budućnost ne samo čovječanstva već i života kakvog poznajemo na planeti Zemlji, smanji i u budućnosti otkloni. Svoje svakodnevne odluke trebali bismo donositi na temelju činjenica i u svjetlu vjere, ponajviše ljubavi i zahvalnosti za ovaj zemaljski vrt koji nam je Stvoritelj darovao da ga obrađujemo i čuvamo, a ne uništavamo.

PROCESIJA S FOTOGRAFIJAMA
UBIJENE DJECE U
OBRAMBENOM DOMOVINSKOM
RATU

Hvala Ti za slobodu

*»Samo Bog ostaje, dok svi
ljudski sustavi prolaze. Naša
domovina ne može propasti jer
je toliko krvi proliveno za nju.
Zato gledajmo s optimizmom.
Bog je s nama jer svoju
domovinu ljubimo, a ako ljubiš
domovinu, onda ljubiš i Boga
jer Bog je Ljubav.«*

Pod geslom »Hvala Ti za slobodu; Dijete za Dijete«, prve adventske nedjelje priređen je duhovni susret hrvatskih branitelja u svetištu Najvjernije Majke Odvjetnice Hrvatske u zagrebačkim Remetama. U nazočnosti više stotina hrvatskih branitelja, osoba čiji su najbliži ubijeni i poginuli u Domovinskom ratu, hrvatskih ratnih vojnih invalida te udruga proisteklih iz Domovinskoga rata, zatim župljana i hodočasnika, misno slavlje predvodio je upravitelj remetskoga svetišta o. Antonio-Mario Čirko uz o. Iliju Tipurića. Prvi put u Hrvatskoj, u procesiji iz Gospina vrta djeca kulturno umjetničkoga društva Frankopan s braniteljima nosili su pedeset fotografija

ubijene djece u Domovinskom ratu. U povijesti je župnik Čirko između ostaloga kazao: »Nalazimo se na početku Došašća i naše pripreme za događaj Božića, Isusova rođenja, ali također i ono radosno iščekivanje ponovnog Isusovog dolaska među nas. Prvi kršćani su radosno kliknuli: Dođi Gospodine Isuse! Ako je bilo i kojih nevolja, progona, oni su imali mir i radost u srcu: Bit će sve dobro jer Gospodin dolazi. U ovom remetskom svetištu već stoljećima hodočasnici osluškuju Isusove riječi utjehe i snagu Marijinog zagovora. Zato su Remete duhovna oaza naše hrvatske domovine. Remetska Gospa je Zagovornica Hrvatske, ali i nebeska Ljekarna na duši i tijelu. Ovo mjesto je postala i duhovna oaza za vas dragi branitelji i udovice naših branitelja. Dobro nam došli dragi prijatelji. U ovom Marijanskom svetištu, prepoznamo da Majka najbolje razumije bol i poteškoće svoje djece. Zato nam je ona uvijek kroz povijest bila blizu. Marija nas uči zahvaljivati. Upravo geslo našeg današnjeg susreta je 'Hvala Ti za slobodu!' Zahvaljujemo Bogu što nas je očuvao, zahvaljujemo Bogu za svaku vašu žrtvu iz ljubavi. Ali danas kao zajednica vjernika želimo osobito Bogu zahvaliti za naše najmanje branitelje, djecu koja su nastradala u Domovinskom ratu i položila svoj život da bi mi mogli danas zahvaljivati za slobodu. Znači zaboravljamo djecu. Njihova nevina, mučenička krv postala je također sjeme naše slobode. Zato smo na početku mise donijeli fotografije sa svom ubijenom djecom. U Hrvatskoj je ubijeno 402 djece, a u Bosni i Hercegovini više stotina. Samo u Slavanskom Brodu ubijen je jedan razred, njih 28 s imenom i prezimenom, zatim u Dubrovniku, u Zadru, Osijeku i drugdje. Na području Republike Hrvatske ranjeno je više od 1200 djece. Oni su danas zaboravljeni, jer ih se ne spominje. Ne pripadaju u skupinu hrvatskih ratnih vojnih invalida, ni u ostale tjelesne invalide. Bez jednoga roditelja u Domovinskom je ratu u Hrvatskoj ostalo 4285 djece, a bez oba njih 54. Podatak da je oko 15.000 djece rođeno u progonstvu obvezuje svakoga od nas da sebi postavi pitanje – tko je za to odgovarao i tko su ta djeca, danas odrasli ljudi? Ako se zovemo vjernicima, ako se naša domovina diči kršćanskim korijenima onda naše oči, naša srca moraju

biti otvorena, za bližnjega, moraju biti otvorena za istinu. Isus je uvijek branio istinu. Osobito su nam ovi tjedni pred nama posebna prilika. Došašće nas poziva na obraćenje kako bi se upoznali s istinom, kako bi imali više srca jednih prema drugima. Došašće nas poziva da iako se danas istina omalovažava da svi ostanemo ponosni i uspravni jer Bog je naš silan Bog koji ne ostavlja čovjeka u njegovoj mucu i pitanjima. Razmišljajući o ubijenoj djeci u Domovinskom ratu, prepoznavamo da su oni također naši branitelji, nepoznati, ali oni koji su svojom nevinošću porazili sve one koji su nas željeli uništiti. Nevinost pobjeđuje mržnju, oproštenje čuva od osвете. Sjetimo se da je Isusova ljubav usadena u naša srca. Što nam Bog danas govori? On nam daje riječ: Probudi se! Ustani s ponosom! (usp. Iz 51,17). Tu je uvjet koji Bog stavlja pred nas kako bi mogao ukloniti opojnu čašu od naših usana: «Digni se! Zauzmi stav!» A ustati to je slikoviti govor vjere. Riječi ohrabrenja nalazimo i u prvom čitanju. Tako slušamo: Hajde, uziđimo na Goru Gospodnju, pođimo u Dom Boga Jakovljeva! On će nas naučiti svojim putovima, hodit ćemo stazama njegovim... Neće više narod dizat mača protiv naroda nit se više učit ratovanju. Hajde, dome Jakovljeve, u Gospodnjoj hodimo svjetlosti! Ove riječi su napisane prije nekoliko tisuća godina. Vi ste kroz sve ove godine naslušali se tolikih govora, tolikih obećanja, ali ove riječi iz Svetoga Pisma toliko su snažne i okrepljujuće: Uziđimo na Goru Gospodnju, pođimo u Dom Boga Jakovljeva! On će nas naučiti svojim putovima, hodit ćemo stazama njegovim... Koje li snage u tim riječima. Ići Božjim stazama. Zato se danas ovdje i nalazimo. Samo Bog ostaje, dok svi ljudski sustavi prolaze. Naša domovina ne može propasti jer je toliko krvi proliveno za nju. Zato gledajmo s optimizmom. Bog je s nama jer svoju domovinu ljubimo, a ako ljubiš domovinu, onda ljubiš i Boga jer Bog je Ljubav.»

Okupili sve generacije

Iskorak je u devetom duhovnom susretu hrvatskih branitelja napravljen u uključivanju svih generacija, od najmlađih do najstarijih. Koordinaciju je preuzeo sin hrvatskoga branitelja magistar geologije Ivan Pavić, uz Juru Lovrekovića koji je sin dragovoljca, te uz članove župne obiteljske zajednice i hrvatske branitelje iz župe Remete. »Mi iz mlađe generacije volimo hrvatske branitelje i poštujemo žrtvu i iznimno cijenimo ono što su dali hrvatski branitelji za našu slobodu i našu samostalnu Republiku Hrvatsku«, naveo je magistar Pavić. »Danas je posebno potresno kad vidimo fotografije ubijene djece, jer ona su ubijena, hotimično, ciljano. Teško je ne pustiti suzu i ne suosjećati s roditeljima, braćom i sestrama ubijene djece. Teško je govoriti o toj temi koja je zaboravljena od institucija, jer ubijena djeca su naši hrvatski anđeli. Zato uz njihove fotografije ne trebaju svijeće, jer oni su naša svjetlost, naši anđeli. Uz župnika o. Čirka, magistar Pavić podijelio je zahvalnice onim najvjernijima koji su sudionici od samih početaka poput Ante Deura, te donatorima i onima koji su došli prvi put u ime predstavnika udruga »Branitelj pomaže branitelja« koju vodi Željko Miškulin. Na duhovnom susretu nazočila je i Nicolier Liliane, majka ubijenoga Jean-Michela Nicoliera.

ŽUPNI MALONOGOMETNI TURNIR

U duhu zajedništva i vedrog raspoloženja

Autor:
Krešo Šušnić

Malonogometni župni turnir održan je u nedjelju 15. rujna koji se igra tradicionalno po završetku proštenjarske godine iza blagdana Male Gospe. Osim športskog natjecanja smisao je također župno i obiteljsko druženje. Na njemu je sudjevalo osam momčadi sastavljenih u dvije skupine po pravilu od igrača starijih od tri-

deset godina (Čret, VIN Klub, Lješnjakovec, Advocata Croatiae, Obiteljska zajednica Župe Remete) a po prvi puta na turniru su još gostovale i ekipe prijateljskih Obiteljskih zajednica župa sv. Jeronim - Maksimir, sv. Mati Slobode – Jarun i bl. Alojzije Stepinac - Trešnjevka. Prvo mjesto u zanimljivoj finalnoj utakmici osvojila je ekipa Advocata Croatiae koja je bila ovaj put uspješnija od ekipe VIN Kluba. Odigrana je i dječja revijalna utakmica koja je okupila velik broj malih nogometaša čija je utakmica bila napeta do samoga kraja s odličnim akcijama i velikim bodrenjem djece i roditelja. Po završetku turnira župnik o. Antonio Čirko dodijelio je zahvalnice za sudjelovanje svim sudionicima te pojedinačne nagrade, od kojih treba izdvojiti dodjelu priznanja za »najstariji igrač turnira«, zbog istog broja godina nagradu su podijelili Stipe Badrov iz župe sv. Jeronim i Ivan Selak iz župe sv. Mati Slobode. Za najboljeg igrača izabran je Tomislav Gale iz ekipe Advocata Croatiae, dok je za najboljeg golmana izabran Mario Jurišić iz ekipe VIN Klub. Nakon kratkog blagoslova u župnom dvorištu priređena je zajednička večera za sve sudionike turnira i goste.

Nogometni turnir priredila je župna Obiteljska zajednica putem svojih angažiranih

laika kojima nastoji ne samo okupiti vjernike svih uzrasta, nego dati do znanja da je zajedništvo i u igri i za stolom dio kršćanskoga života kao što je bilo i u prošanjima koja su prethodila sportskom događaju u župi.

Zahvaljujemo svim dobročiniteljima koji su omogućili da turnir i obiteljsko druženje prođe u duhu zajedništva i još bolje međusobne povezanosti do ponovnog druženja i slijedeće godine.

OBITELJSKE KATEHEZE

Krunica je odjek Marijine molitve

- **»Pokušajmo svednevice svima oko nas pristupati zanosnim pozdravom i radosnim ushitom kao što je i starica Elizabeta dočekala Mariju i plodovi će se nizati«.**

*Autorica:
Željka Kadić*

Prvog ponedjeljka u listopadu započeo je novi ciklus obiteljskih kateheza koje priprema o. Danijel Čolo. Predviđeno je da se obiteljske kateheze i nastavno održavaju u ritmu jednom mjesečno i to svakog prvog ponedjeljka u mjesecu u 20 sati navečer u Duhovnom centru.

Ovogodišnja tema obiteljskih kateheza je »Krunica«.

O. Danijel uvodno je upoznao s poviješću nastanka krunice, koja se kao molitva razvijala od 12. do 15. stoljeća, a u njenu su razvoj do sadašnjeg oblika veliki udio imala dva crkvena reda - kartuzijanci i dominikanci.

Molitva krunice i danas se ubraja među najdraže pobožnosti vjerničkoga puka. Krunica je odjek Marijine molitve, tako da njezinim riječima sudjelujemo u sjećanjima koja je Kristova Majka brižno čuvala u svome srcu, proživljavala kao životne događaje i sada ih dijeli s nama, jer je naša Majka i najbolje od svih ljudi koji su živjeli zemaljski život poznaje njihove domete.

Moleći krunicu preko Marije dolazimo do Krista te je samim time krunica i marijanska i kristocentrična molitva. Sa-

branost i koncentraciju koja je potrebna kako bi moljenjem krunice uistinu razmatrali Isusov život nije uvijek jednostavno postići, ali to ne bi trebalo obeshrabriti da svakodnevno posegnemo za ovom predivnom molitvom. U trenucima posebnog nemira ili duhovne suhoće čak bi itekako trebalo posegnuti za krunicom jer ponavljanje Zdravo Marija uvodi u ritam mirnoće premda vjerojatno u početku nismo usmjereni na značenje svake pojedine riječi. Smireno ponavljanje i ujednačen ritam te sadržajne molitve tada nam postupno pred oči i u dušu kroz Mariju i Isusa donosi velika otkrića i viđenja.

Krunicu bi trebalo prigriliti kao svakodnevnu obiteljsku molitvu u svim našim domovima.

Započeli su s razmatranjem radosnih otajstava te je o. Danijel na prvom susretu tumačio prvo radosno otajstvo – koga si, Djevice, po Duhu Svetom začela. Kroz odlomak o Isusovu začecu i tumačenje vremena i okolnosti u kojima je Marija živjela došli smo do spoznaje kako smo i sami pozvani tražiti i pronalaziti odgovore, ali u tome trebamo biti strpljivi.

Ako pažljivo oslušujemo često možemo čuti glas koji govori: »Ne boj se!« On poznaje onakve kakvi uistinu jesmo i ne šalje nam On slučajno svoju riječ i svoju prisutnost, nego s određenim ciljem jer zna za što nas je predvidio. Svejedno, Bog od nas ne traži servilnost, nego suradnju, kao što je tražio i od Marije. U suprotnom ne bi dopustio Mariji da išta pita. Ona ima pravo na sumnju, ima pravo tražiti odgovore. I cijeli njen život protekao je u traženju – traženju Boga. I nije se u tome izgubila, već je dopustila da Bog pronađe nju. A gdje? U njenoj svakodnevici. Ne u pokušaju stvaranja savršenog okruženja, nego u domu njena srca! Zato budimo i mi u našoj svakodnevici češće spremni Gospodinu reći: »Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi«.

U studenom je na redu bilo drugo radosno otajstvo – koga si; Djevice, Elizabeti u pohode nosila.

Kroz sliku pohoda Marije svojoj starijoj trudnoj rođakinji kojoj je krenula biti pomoć tijekom trudnoće, poroda i babinja o. Danijel započeo je tumačenje tog otajstva.

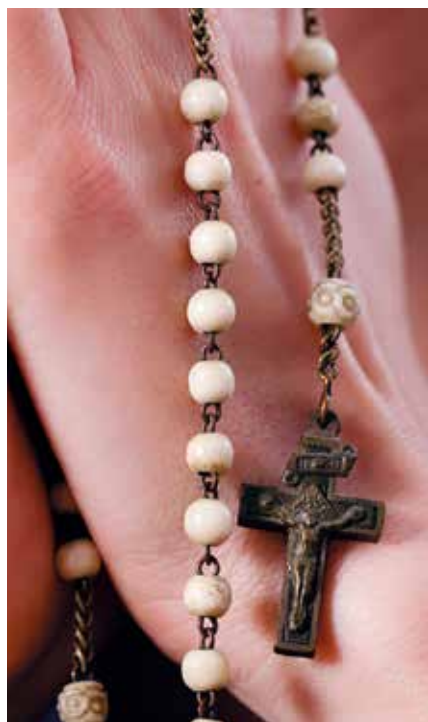
Ono prikazuje divan sklad pri susretu starog i mladog jer se susreću u Duhu duboko razumijevajući jedno drugo. Pri dolasku Marijinu Elizabeta ju glasno i ushićeno pozdravlja riječima: »Blagoslovljena ti među ženama i blagoslovljen plod utrobe tvoje! Ta otkuda meni da mi dođe majka Gospodina mojega? Gledaj samo! Tek što mi do ušiju doprije glas pozdrava tvojega, zaigra mi od radosti čedo u utrobi. Blažena ti što povjerovala da će se ispuniti što ti je rečeno od Gospodina!«

Dobro je zapitati se pristupamo li mi tako jedni drugima u našoj svakodnevici? Zaustavljamo li se samo na površini procjenjujući druge po vanjštini, statusu ili drugim ljudskim mjerilima koja nas zaustavljaju na površini i ne daju nam da kušamo dubine Božje ljepote u drugima? Krenimo s tim pitanjima od naših najbližih – imam li u vlastitom supružniku ili drugom članu obitelji/rodbine osobu od povjerenja, osobu s kojom mogu podijeliti najdublje čežnje, tajne i pitanja svog srca i duše? I suprotno tome, jesam li sam otvoren čuti drugoga u svakom trenutku – dijeliti uvijek i dobro i zlo, i tugu i radost, strahove i sumnje, ali i spoznaje i otkrića

Pokušajmo svednevice svima oko nas pristupati zanosnim pozdravom i radosnim ushitom kao što je i starica Elizabeta dočekala Mariju i plodovi će se nizati.

Nogometni turnir u župi

XVI. Karmelijada u Remetama

»Kreposti – put svetosti«

Autorica:
s. Marija Dijana
Mlinarić,
karmelićanka BSI

d 4. do 6. listopada u Remetama je održan 16. po redu nacionalni susret mladih u duhu Karmela, pod već poznatim imenom – Karmelijada. To je trodnevni susret (duhovna obnova) koji je prožet molitvom, pjesmom, katehezama, svjedočanstvima, radionicama... ali i neizostavan dio Karmelijade čine sat šutnje, klanjanje, svakodnevna euharistija i prilika za razgovor te ispovijed. Zadnjih nekoliko godina na Karmelijadi je sudjelovalo oko 250 mladih, pretežno srednjoškolaca i studenata. Karmelijada ne traje samo tri dana, već se

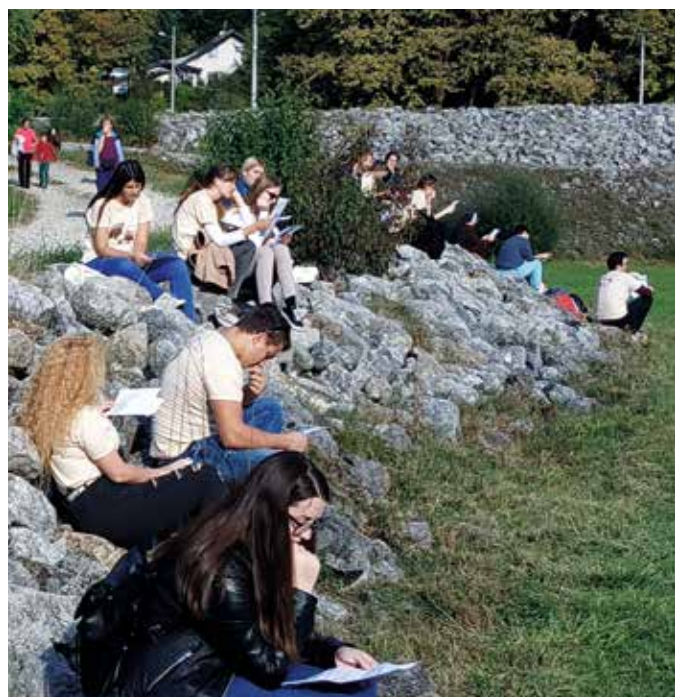
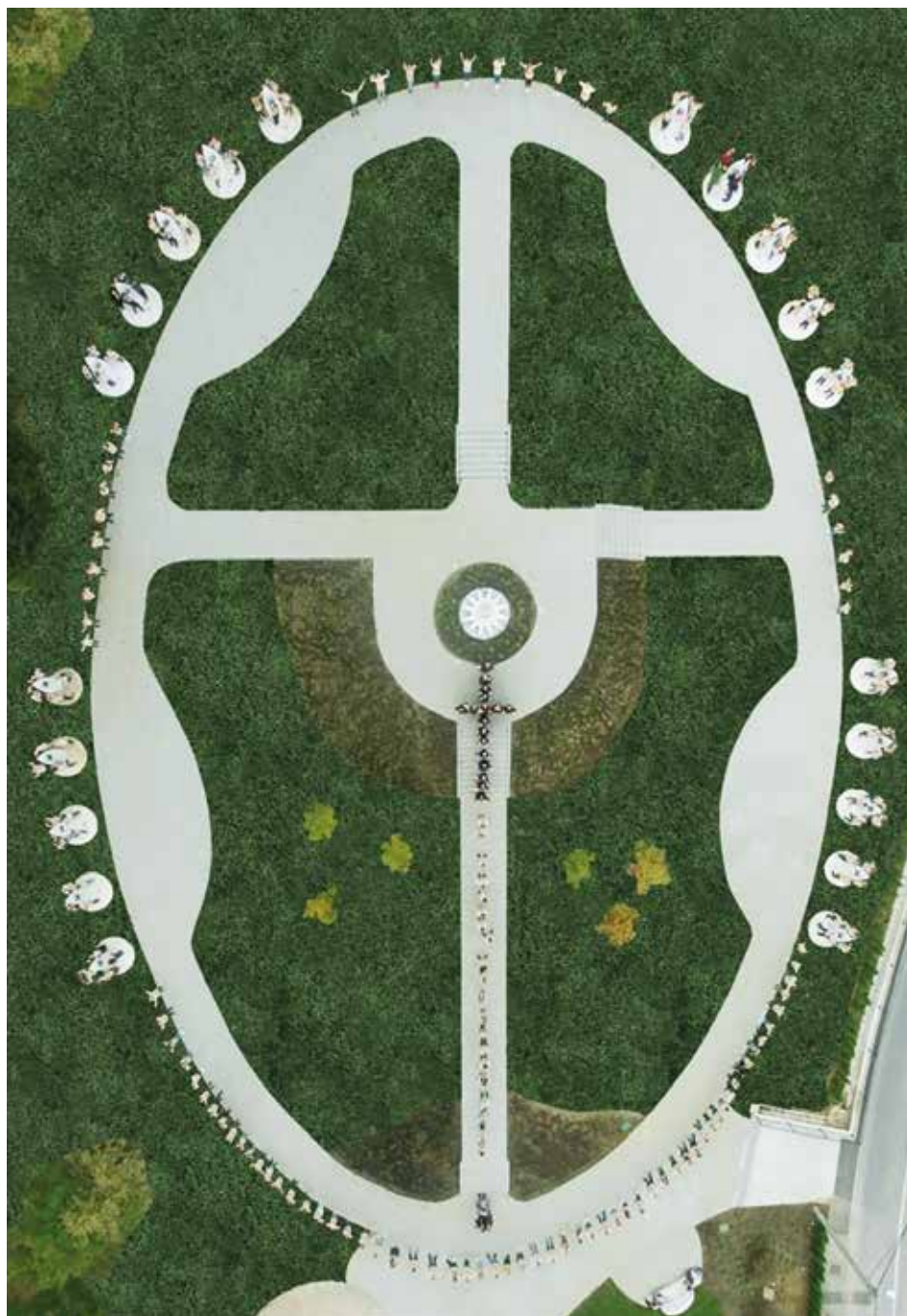
mladi pripremaju kroz godinu na susretima u svojim zajednicama jer je molitvena priprema vrlo važna.

Sastav sudionika na Karmelijadi je vrlo raznolik – od mladih Karmela BSI koji se okupljaju tjedno oko sestara, mladih koji su primili škapular, bili na nekoj duhovnoj obnovi, mladih koji se okupljaju oko braće karmelićana pa sve do onih pojedinaca koji su bili privučeni zajedništvom mladih. Svatko je pronašao nešto za sebe.

I ove godine sudjelovali su mladi iz Gabela Polja, Splita, Bibinja, s otoka Krka, iz Slavonskog Broda, iz Istre te mladi iz zagrebačkih zajednica Vrhovec i Strmec. Tako je Karmelijada imala i internacionalni karakter jer su nazočile kandidatice iz Mađarske i dvije sestre iz Italije.

Karmelijada je započela okupljanjem u petak 4. listopada oko 16. 30 sati pred samostanskim ulazom gdje su oci karmelićani dočekali sudionike sa sokom i grickalicama. Nakon odlaganja osobnih stvari mladi su formirali procesiju te zajedno u molitvi i pjesmi ušli u svetište Majke Božje Remetske te tako i službeno započeli. Na početku ih je pozdravio o. Stjepan Vidak, prior remetskog samostana te je mladima izrazio srdačnu dobrodošlicu. Zatim je s. Marija

Dijana Mlinarić, karmelićanka BSI, objasnila razlog zašto su se odlučili na geslo i govorila o važnosti kreposnog života. Istaknula je mladima kako je osobito važno razvijati kreposti razboritosti i jakosti jer je bez te dvije kreposti vrlo teško razvijati bilo što drugo u životu.

Po završetku uvodnog dijela te tehničkih napomena uslijedila je misa koju je predslavio o. Stjepan, a glazbeno animirao zbor mladih iz Remeta. Poslije mise svaka skupina se predstavila svim sudionicama, kreativno na svoj način. Sve su to na jedan simpatičan način vodili i povezali karmelska braća, br. Stanko Pažin i br. Marko Maglić. Tu prvu večer mlade su podijelili po malim skupinama i svaka skupina je nosila ime jednog karmelskog sveca.

Uvečer su razmješteni u pedesetak obitelji remetske župe koji su im otvorili vrata svojih domova.

Drugog dana u OŠ Bukovac odvijala se većina programa. Dan je započeo zajedničkom molitvom Časoslova nakon čega je o. Stjepan imao prvu katehezu o kreposti poniznosti. Drugu katehezu održao je br. Stanko Pažin. Govorio je o kreposti pouzdanja i Maloj Tereziji. Po završetku druge kateheze uslijedile su radionice o krepostima koje su pripremili vrijedni animatori.

Popodnevni dio proveli su u prirodi što hodajući i moleći, što bivajući u tišini s Bogom i sa sobom. Bio je prekrasan prizor vidjeti tolike mlade raspršene po livadi u tišini i sabranosti.

To mini hodočašće završeno je u novom Gospinom vrtu pokraj svetišta gdje su ujedno i napravili svoju milenijsku fotografiju.

Misu je predslavio karmelski mladomisnik o. Nikola Grizelj, a po završetku je oko dvadesetak mladih primilo škapular i na taj način su odlučili posvetiti svoj život Blaženoj Djevici Mariji. Toga dana misu je glazbeno animirao zbor mladih iz Gabela Polja.

Večernji program u subotu bio je zaista poseban. Prožet s puno pjesme, plesa, ali i vrlo dubokih životnih svjedočanstava. Večer je otvorio prvi gost Rafael Dropulić, zvani Rafo,

koji je mladima podijelio iskustvo iz svog života i velike blagodati za dušu od kad Mu je predao svoj život. Istaknuo je važnost odlaska na sakrament ispovijedi i ohrabrio je mlade.

Nakon njega svjedočilo je dvoje mladih karmelićana – s. Petra Mirjam Milotić i br. Ivan Pavao, koji su posvjedočili mladima pogotovo onaj ključni trenutak kada su se odlučili za duhovni poziv. Zatim su pravo osvježenje večeri donijeli Matijas i Dinko, reper i koji su nam za početak otpjevali prošlogodišnju Himnu AMEN, ali su odmah zatim izveli novi rap sastavljen samo za tu večer. Kratko su posvjedočili svoj život, svoja lutanja i traženja, ali poruka je bila jasna: »Nema instant rješenja.« Zadnje svjedočanstvo imao je Matej Lovrić koji je došao iz zajednice Arka. Njegovo je svjedočanstvo ostavilo velik dojam na mlade zbog neobičnosti njegova puta, te zbog posebnog predanja Gospodinu u stvarno teškim situacijama.

Večer je završena klanjanjem pred Presvetim Oltarskim Sakramentom koje je pripremila grupa mladih iz Punta zajedno sa s. Andrejom.

U nedjelju, zadnji dan Karmelijade, započet je jutarnjom molitvom nakon koje je uslijedila kateheza o. Nikole Grizelja o strpljivosti i svetoj Tereziji Avilskoj. Za kraj zajedničkog dijela, mlade sestre Karmelićanke BSI pripremile su kratak poučan igrokaz o krepostima i bl. Mariji Tereziji od sv. Josipa koja je na jedan simpatičan način dijelila savjete kako se ona borila s napaštima i kako se trudila uz Božju pomoć bi-

rati put kreposti. Mladi su bili oduševljeni izvedbom sestara.

Nedjeljnu misu u 12 sati slavili su zajedno sa župljanima i domaćinima. Euharistiju je predslavio otac Vinko Mamić, ravnatelj Prve katoličke osnovne škole. Na kraju mise mlade je srdačno pozdravio i župnik o. Antonio-Mario Čirko, a u ime zajednice zahvalio je o. Stjepan. Na samom kraju s. Marija Dijana najavila je iduću lokaciju Karmelijade koja će se održati na Udbini od 11. do 13. lipnja 2020. godine. Nedjeljni ručak pripremila je Obiteljska zajednica župe Remete. Mladi folkloriši iz Gabela Polja u narodnim su nošnjama otplesali trusu i lindu, a u kolo i pjesmu uključili su se svi prisutni. Pred kraj se spontano pjevalo.

DOJMOVI MLADIH S KARMELIJADE

Ovo mi je prva Karmelijada i zaista mogu reći da je bilo prekrasno. Očekivala sam da će program i predavanja biti zanimljivi, te su zaista i bili. Puno sam toga naučila i neka su me predavanja uistinu dotakla. Ono čemu se nisam nadala je zbližavanje s ljudima te osjećaj zajedništva koji je bio prisutan. Upoznala sam divne ljude, imala tako prekrasne razgovore te mogu posvjedočiti da je Isus zaista bio s nama.

Također, svjedočanstva su bila prekrasna, kao i klanjanje. Sve u svemu, ovo mi je zaista bilo jedno divno iskustvo. Mogu samo reći da željno iščekujem sljedeću Karmelijadu.

Matea, ZG

Ovo mi je bila prva Karmelijada, iskreno nisam imala neka velika očekivanja niti sam mogla i zamisliti da će biti onako kako je bilo. Toliko sreće, zajedništva, radosti na jednom mjestu. Toliko ispunjenosti kakvu nikad nisam doživjela. Ispovijed koja me je digla i dala mi toliko olakšanje. Klanjanje koje mi je dalo mir i pomisao da znam da nisam sama i da će sve biti dobro jer sam osjetila Boga. Predivno iskustvo i nadam se da ću biti u mogućnosti i dalje sudjelovati.

Lana, Gabela Polje

Ovo je moja prva Karmelijada i proveo sam je predobro bilo je dobrih trenutaka, bilo je i malo naporno, ali bilo mi je super.

Roko, Gabela Polje

Ovogodišnja Karmelijada koja je održana u Remetama, prva je Karmelijada na kojoj sam sudjelovala. Bilo je predivno biti u društvu mladih koji dijele iste vrijednosti. Jako volim karmelsku duhovnost i ovaj je događaj učinio da se još više duhovno oboгатim. Program je bio dinamičan i zabavan, od plesa do kateheze. O krepostima sam puno toga saznala, zahvalna sam ocima karmelićanima i sestrama jer su se potrudili i ovoga puta oboгатiti nas duhovnim sadržajima na duhovit način koji je nama mladima još upečatljiviji. Zahvalna sam i svim animatorima koji su s nama na radionicama proučavali kreposti i učili nas kako da postanemo kreposni ljudi. Jedva čekam sljedeću Karmelijadu, a do tada ću nastojati po uzoru na našu zaštitnicu, Gospu Karmelsku i Krista živjeti krepostan život koji je jedini put svetosti na koji smo svi pozvani.

Danijela ZG

Hvaljen Isus i Marija, radujem se Karmelijadama i baš ih volim. Ovo mi je bila šesta Karmelijada i svaka od tih prijašnjih Karmelijada imala je baš nešto posebno po čemu mi je ostala u srcu. Ove godine to je bio sat šutnje, htjela sam da potraje što je duže moguće, ta tišina mi je baš bila potrebna da čujem što mi On govori. Sav umor od tog dana i od dana prije je nestao. S programom sam oduševljena, kateheze i svjedočanstva su bili bez zamjerke, radionice isto tako. Svete mise, klanjanje, ispovijed i sat šutnje su ono što me je najviše ispunilo. Tih dana osjetih zajedništvo, ljubav i radost sa svim onim divnim mladim i onim malo manje mladim ljudima. Drago mi je vidjeti nova lica na Karmelijadi a isto tako još mi je draže vidjeti ona »stara« lica, mlade s kojima su me bas ovi susreti povezali. Želim se zahvaliti svima onima koji su došli na Karmelijadu, posebno braći karmelićanima i našim sestrama, svim animatorima, onima koji su bili s nama u molitvama i naravno Bogu. Nema više ništa za napisati osim da se veselim i željno čekam iduću Karmelijadu.

Jaka, Gabela Polje

»Naš Dan župe«

- *Svatko treba prepoznati svoju ulogu, svoj zadatak*

Druga subota u listopadu proslavljen je ovogodišnji »Naš Dan župe«. Ispunjena crkva i mnoštvo narodnih nošnji koje su uz neke župljane, nosili i KUD Frankopani i Fis Remete, te pjevanje župnog zbora Pharmacopaea Coelestis, stvorili su prekrasan molitveni ugođaj na misi koju je predslavio remetski župnik o. Antonio-Mario Čirko, uz župnog vikara o. Iliju Tipurića. U svojoj propovijedi župnik je između ostalog istaknuo: »Svi smo u župnoj zajednici jednako vrijedni i svi smo punopravni članovi. Svi mi imamo isto poslanje: naviještanje i ostvarivanje Isusove Radosne vijesti. U župnoj zajednici za svaku osobu postoji mjesto. Nitko nije odbačen. Bez obzira u kojoj se životnoj situaciji nalazili dio smo te župe i kao zajednica jedni druge nosimo.

Zato i postoje različite službe: razne zajednice unutar župe, čitači, pjevači, ministranti, vijećnici... Svatko od nas može darovati svoje najbolje sposobnosti. Svatko treba prepoznati svoju ulogu, svoj zadatak. Tako se stvara zajedništvo. Zajedništvo se stvara kad idemo za Isusom.«

Poslije mise u klostiru samostana bio je organiziran zajednički domjenak.

DUHOVNA OBNOVA ZAJEDNICE OBITELJI NA MREŽNICI

Zajednička obnova i susret dviju župa

Ove godine zahvaljujući velikom srcu i susretljivosti našeg domaćina Gvide u vremenu od 8. do 10. studenog održana je duhovna obnova Zajednice obitelji u prekrasnom i poticajnom ambijentu turističkog kompleksa na Mrežnici. Doduše ove godine naš domaćin Guido nije nam se mogao pridružiti, ali je bio zajedno s nama u našim molitvama. Ulogu domaćina u potpunosti su preuzeli Alfonso i Davorka Matulić kojima i ovom prilikom još jednom zahvaljujemo na ogromnom trudu uloženom u ulogu dobrih domaćina. Duhovnu obnovu dodatno smo obogatili članovima Zajednice obitelji Župe Djevice Marije majke Crkve iz Trnovčice. Iako prvi puta na zajedničkom susretu svi skupa djelovali smo kao jedan dobro uigran orkestar. Kao svaki orkestar bili bi krnji bez svog dirigenta. Ovu ulogu, odnosno ulogu duhovnog vođe i ove godine preuzeo je o. Danijel Čolo koji je svojim nenametljivim, ali jasnim i odlučnim vodstvom vodio Obnovu besprijekorno. Zajednica obitelji imala je potrebu zahvaliti i malim poklonom nagraditi našeg o. Danijela na njegovom višegodišnjem trudu i angažmanu oko rješavanja svih naših osobnih potreba i potreba Zajednice obitelji.

Prvu večer po dolasku i smještaju skupili smo se u zajedničkom prostoru gdje je o. Danijel održao uvodno predavanje na temu »Roditeljstvo – identitet očinstva i majčin-

stva«. Nakon kraće rasprave uputili smo se u svoje kuće gdje smo se prije počinka uz zapaljenu vatru u kaminu još neko vrijeme družili, posebno s našim mladima.

Subota je osvanula osunčana pa smo nakon zajedničkog doručka iskoristili vrijeme za ispovijed. Poslije mise slijedio je zajednički ručak koji je kao i druge obroke i ove godine pripravljaao naš, usudim se reći zajednički i veliki prijatelj Ivor, koji nam je redovito na raspolaganju prilikom svakog našeg susreta, a njegova kulinarska znanja i umijeća zadivljuju nas iz susreta u susret.

Nakon poslijepodnevnog odmora o. Danijel održao je predavanje temeljeno na tekstovima sv. Ivana Zlatoustog koje je bilo uvod u raspravu u grupama na temu »Muž i žena oslonac jedno drugom«. Grupe su formirane kao mješovite grupe članova naše Zajednice i Zajednice iz Trnovčice. Rasprave su bile izuzetno otvorene i veliko bogatstvo upravo je proizišlo iz naših različitosti u godinama bračnog iskustva te drugih iskustava, pogledima i očekivanjima, no vrlo brzo došli smo do bitnih i zajedničkih zaključaka. Iako je planirano vrijeme izgledalo dugačko, proteklo je u trenu i večera nas je gotovo zaskočila jer je došla neočekivano brzo. Nedjeljno jutro iskoristili smo za druženje, ispovijed i misu te prigodne čestitke za rođendan našoj Ruži Ivančić i godišnjicu braka Emine i Damira Hanžek. Potom je uslijedio zajednički ručak i druženje te povratak našim domovima kamo smo se vratili u kasnim poslijepodnevnim satima bogatiji za još jedno neponovljivo druženje.

Duhovna obnova za krizmanike

Autor:
Lovro Kanceljak

Od 15. do 17. studenog te od 22. do 24. studenog u župi Remete održao se još jedan Kursiljo tečaj za krizmanike. Tečaj se temelji na svjedočanstvima laika i svećenika nakon kojih slijedi razgovor u manjim skupinama. U petak navečer animatori su dočekali krizmanike u samostanskoj dvorani gdje su započeli s trodnevnom duhovnom obnovom. Na prvom vikendu okupilo se 30-ak krizmanika dok ih je na drugi došlo 50-ak. Susret su započeli pjesmom i predstavljanjem animatora nakon čega su slušali priču o drvencima. Pouka te priče je da nas je sve Bog stvorio jedinstvene, što je uvelo u svećeničku temu »Tko sam ja?«. Zatim su se podijeljeni u manje skupine upoznali te razgovarali o protekloj temi. Prvi dan završili su klanjanjem pred Presvetim. U subotu ujutro su se okupili te započeli susret molitvom i pjesmom. Slušali su tri svjedočanstva laika te jednu svećeničku temu, imali tri razgovora u skupinama, igrali su igre, jeli... Nakon ručka imali su priliku za ispovijed na koju se odazvala većina krizmanika, a nakon toga misu, čime su i završili taj dan. U nedjelju ujutro susret su započeli molitvom i pjesmom, poslušali dvije teme te imali rad u skupinama. Igrali su igre, plesali, a zatim krizmanicima predstavili ljetni Kursiljo program na otoku Krapnju. Nakon svega krizmanici su ispunjavali anonimne dojmove, kako bi animatorima pomogli da taj događaj ubuduće organiziraju što bolje. Susret su završili misom za mlade u 12 sati. U nedjelju nakon završetka susreta animatori su ostali u zajedničkom druženju i čitanju dojmova, koje svaki put iznova daje dodatnu snagu i motivaciju da se nastavi u radu s mladima u župi.

Što o tom događaju misle krizmanici, pokazuje nekoliko promišljanja.

Je li ti se promijenio odnos prema Bogu i kakve su promjene nastupile?

- Osjećam se jače u svojoj vjeri i puno slobodnije.
- Češće ću moliti i za sebe i za druge.
- Bolje shvaćam sakrament krizme i voljela bih se više uključiti u Crkvene aktivnosti.
- Da, odnos mi se promijenio nabolje. Jako mi je drago što sam ovdje i volio bih još ovakvih susreta.
- Da, sada bolje shvaćam da je Bog uvijek tu za nas ako vjerujemo u Njega.

Podijeli s nama što ti je bilo posebno lijepo i zašto?

- Osjećala sam povezanost kada smo svi pjevali, kao da se i Bog pridružio.
- Posebno lijepo mi je bilo u radu u grupi, jer smo mogli povjeriti svoje osjećaje i probleme.
- Igre i svjedočanstva mladih jer se mogu poistovjetiti s njima.
- Klanjanje mi je bilo jako lijepo, osjetio sam kako se osjećam lakše.
- Igre jer se u njima zbližiš i rad u grupama jer se stvarno možeš u potpunosti otvoriti.
- Rad u grupama jer smo pričali o važnim temama i mogli smo biti iskreni.

Imaš li kakvu poruku za animatore i organizatore ovog tečaja?

- Bilo je jako dobro, samo tako nastavite!
- Stvarno nikad nisam bila na boljem mjestu, stvarno ne želim za ova tri dana.
- Hvala vam što ste mi pružili ovo lijepo iskustvo, neću ga nikada zaboraviti!
- Da, bili ste super, zanimljivi, zabavni, pozitivni, otvoreni i jako dragi.
- Samo tako nastavite, biti odlične i drage osobe.

REMETSKO SVETIŠTE,
ZAGREBAČKO MJESTO
PROSLAVE GOSPE OD ZDRAVLJA

Nadbiskupijsko mjesto okupljanja bolesnih

Svetište Majke Božje Remetske od 17. stoljeća službeno se zove »Zagovornica Hrvatske« ali je među hodočasnici, zbog čudesnih događaja koja su kroz povijest razglasila remetsku crkvu i Gospin lik, prozvana i »Ljekarna nebeska«. Stoga je želja kardinala Josipa Bozanića da remet-

sko svetište za Grad Zagreb i Nadbiskupiju bude, kao posebno utočište kod nebeske Majke, mjesto okupljanja bolesnih. Objasnivši da je remetsko svetište u Zagrebu odabrano za slavlje Majke Božje od Zdravlja upravo stoga što se, prema njezinome nazivu »Ljekarna nebeska«, ovdje od davnina kao dio hrvatske baštine na poseban način štuje Blažena Djevica Marija koja ozdravlja, svojim zagovorom, ozdravlja i dušu i tijelo, u homiliji je kardinal rastumačio ulogu Isusove majke u Evanđelju o svadbi u Kani Galilejskoj, apostrofirajući njezino pouzdanje i povjerenje u Isusa.

»Marija je bila ona koja je prva stupila u akciju, pokrenula se. Evo, to je Marija. Marija je ona koja vidi našu potrebu, ono što nam treba. Možda nekada ni sami nismo svjesni što nam je najpotrebnije, ali Marija to sigurno dobro zna«, kazao je kardinal, naglasivši kako je upravo Marija primijetila nevolju mladenaca, pokrenula se i pristupila svome Sinu, znajući da on, pretvarajući ono što ne valja u ono što je dobro, može činiti čuda. Bez obzira na Isusove riječi: »Ženo što ja imam s tobom. Još nije došao moj čas!« (Iv 2,4), poručila je »Što god vam rekne, učinite!« (Iv 2,5)

»To nam i danas govori i zapravo nas usmjerava prema Isusu; prema našem sre-

dištu koje je Krist Gospodin, njezin sin koji je došao za nas. I ako se njezin sin rodio, utjelovio, došao za nas – njezin sin koji je sva njezina ljubav – i ako nas On toliko ljubi, onda možemo razumjeti koliko nas u svome sinu i po svome sinu ljubi i Blažena Djevica Marija», naglasio je kardinal.

»Koliko toga, braćo i sestre, imamo i mi što trebamo staviti pred Mariju, moleći: 'Daj, reci svome Sinu da se to u meni promjeni; da se ispunim radošću, da nestane zlovolja. Treba mi vedrine, povjerenja, zdravlja i duše i tijela. Koliko je toga svakome od nas i našima potrebno, to mi najbolje znamo«, napomenuo je kardinal, podsjetivši kako je Marija uvijek tu da pomogne.

»Moleći Marijin zagovor, ovdje smo večeras kako bismo molili za sebe, za svoje obitelji, naš grad Zagreb, sve naše župe, našu Nadbiskupiju i za naš hrvatski narod. Da molimo za tolike potrebe te možda onu najveću potrebu da Bog ojača nadu i povjerenje u našem srcu. Povjerenje prema životu, prema boljoj budućnosti«, rekao je kardinal, naglasivši kako je »Bog tu za nas, a Marija ovdje i čeka nas«.

Prije završnoga blagoslova kardinalu, u ime redovničke i župne zajednice, remetskoga dekana preč. fra Branka Lipše te hodočasnika, zahvalio je župnik i upravitelj svetišta o. Antonio-Mario Čirko.

O. Čirko je podsjetio kako su u ovu duhovnu oazu grada Zagreba kroz povijest hodočastili mnogi kako bi našli svoj duhovni mir i okrepu, zdravlje i duše i tijela, te je posvjedočio i jedno čudesno ozdravljenje jednoga mladića ovih dana po zagovoru Blažene Djevice Marije. »Prisjećajući se prikazanja BDM, otkrivamo značenje našega kršćanskog života. Slijedeći Mariju, njezine kreposti na koje nas dovodi Bog, svi mi ovdje okupljeni Bogu zahvaljujemo na daru zajedništva i ohrabrenja koje Vi kao naš pastir predstavljate i svojom prisutnošću s nama potvrđujete u ovim vremenima koja nisu sklona življenju autentične vjere«, kazao je o. Čirko, izrazivši nadu da će proslava ovog blagdana biti početak jedne tradicije koja će se u ovom svetišću ponavljati u narednim godinama.

Remetski bunari i voda

Sedam desetljeća remetskog vodovoda

Voda je uvijek bila nezamjenjivo piće, ljudi su do nje dolazili na različite načine, kopali su bunare, gradili cisterne i skupljali kišnicu, kopali mlake – kalnice u koje je dolazila samo oborinska voda, a u nizinskim krajevima postavljali su pumpe koje su iz manje dubine crpile podzemne vode. Remete nisu imale prirodnih izvora vode ili potoka, pa je gotovo svako gospodarstvo imalo na svom dvorištu »mlaku« – baru za skupljanje kišnice koja se koristila za napajanje stoke i za ostale potrebe gospodarstva. Voda za piće donosila bi se iz crkvenog bunara, koji se i danas nalazi u crkvenom klausturu, ili bunara koje su imali Remećani u svojim dvorištima, još i danas postoje bunari u Šušnjićima i kod Šurine, a bili su bunari i kod Vinceka i u Pušićevu selu - danas ulica Remete ispred drvene kaptolske kuće, i izvor koji se zvao Vrbovec, a drugi izvor bio je u Sinokoški danas ulica Čaplinec.

Najveći problem bio je pranje rublja, koje se parilo kod kuće, ali je trebalo puno vode za ispiranje luga koji se radio od pepela. Na ispiranje rublje se nosilo u koritu na potok u Bešićima.

Potrebe za vodom bile su velike pogotovo u sušnim vremenima, pa je u crkvenom dvorištu, odnosno vrtu iskopan novi bunar dvadesetih godina 20. stoljeća, koji se i danas nalazi ispred samostana.

Tako je župnik zapisao, da se nekoliko puta dogodilo da je netko u bunar ubacio petrolej, a jednom čak i zmiju, zbog čega je trebalo bunare čistiti, jer voda nije bila za piće, župnik kaže da za ove psine nikada nije utvrđen razlog, već je smatrao da je to iz neke objesti.

Poslije drugog svjetskog rata prišlo se rješavanju izgradnje vodovoda u Remetama. Godine 1947. osnovana je Građevinsko-tehnička vodovodna zadruga - Remete i njezin prvi predsjednik je bio Nikola Horvatić, a članovi odbora su bili Slavko Sršek i Mirko Šušnić. Oni koji su željeli uvesti vodovod u svoje dvorište morali su postati članovi zadruge i obavezati se da će dobrovoljnim radom iskopati 25 metara cjevovoda i istog zatrpati. U vodovodnu zadrugu 13. listopada 1947. upisala se i župa u Remetama i obvezala se iskopati 50 metara cjevovoda i zatrpati ga. U župni stan vodovod je uveden 13. studenoga 1948. godine, a u Remetama je na dvorištu kod Goluba voda puštena 18. srpnja 1948. Bilo je puno skeptika, koji nisu vjerovali da će u Remete doći vodovod. Na Biškupec bregu iskopan je rezervoar – spremište za vodu koji je i danas u uporabi iz njega se koristi vodom i dio Gračana, Bukovac i Bukovačka cesta.

Župnik je 1951. godine zapisao: »Od Biškupćevog brijega kraj Kebra, Futaća, Studena, do Fučkovog jarka, od Skendera do Mezina imamo vodovod, župni dvor ima vodu već skoro dvije godine. Lani su ga dobili do Ivateka u Pušićevom selu, sad se ozbiljno radi dalje do Tropine, a onda će u Donji i Gornji Bukovec.«

Voda je bila veliko pitanje. Sad će se i to riješiti.

»Sva zasluga i hvala za vodovod ide Mirku Šušniću, koji se je sav žrtvovao za taj posao. Ja sam siguran, da to ne bi nitko polučio, a posebno u tako kratkom vremenu.« Hvala svima koji su zaslužni da Remete već 71 godinu imaju vodovod u svojim domovima.

Autor:
Zlatko Šušnić

KAPELICA GOSPE OD OTKUPLJENJA

Desetljeće od blagoslova kapelice

Deset godina je prošlo od blagoslova kapelice na Veselišću, ulici iza škole koja je posvećena Gospi od Otkupljenja. Blagoslovio je na 4. listopada 2009. tadašnji župnik o. Anto Knežević, uz prisutnost brojnih župljana. Kapelica je izgrađena kao zavjetni prinos obitelji koja se i danas o njoj brine.

Blažena Djevica Marija od Otkupljenja posrednica je svih milosti i štit svim

bolesnim i nevoljnicima, koji imaju patnju bilo koje vrste grijeha i oni koji su doslovno lišeni slobode. Pouzdajmo se u zagovor BDM od Otkupljenja da zadobijemo njezine milosti i da nam bude Zagovornica kod svog Sina kao zaštitnica u svakom našem domu. Spomen na BDM od Otkupljenja slavi se dvadeset četvrtog rujna.

Zlatko Šušnić

**HODOČAŠĆE PO FRANCUSKIM
SVETIŠTIMA**
(21. - 27. rujna 2019.)

Od arškoga župnika do »Biblije u kamenu«

Kada se spomene Francuska odmah se pomisli na Lurd. No naše putovanje nije uključivalo ovo marijansko svetište, nego mnoga druga mjesta koja se ne posjećuju toliko često, a važna su svojom duhovnošću, svecima i ukazanjima za čitavu Katoličku Crkvu.

I ovom prilikom dobro se je podsjetiti da je hodočašće hod vjere. Svako sveto mjesto ima svoju povijest za ispričati, razne milosti za udijeliti. Tamo se uvijek osjeća snaga molitve i Božja prisutnost. Crkveni dokumenti lijepo spominju da su svetišta »znak živoga Krista među nama i u tom su znaku kršćani uvijek prepoznavali inicijativu ljubavi živoga Boga prema ljudima«¹ Smisao našeg odlaska je bio osobno obraćenje kroz preispitivanje vlastitog života i dublji susret s Bogom u molitvi, miru i sabranosti. Ovi dani su bili prigoda da i, osim vlastitog duhovnog obogaćenja i rasta u povezanosti sa samim Gospodinom, raste-mo i u zajedništvu vjere i ljubavi s onima s kojima putujemo, ali i da molimo za sve koji su nam se preporučili i za čitavu župnu zajednicu. Tako svako zajedničko hodočašće doprinosi duhovnom rastu cijele zajednice.

Ars

Ovaj mali gradić poznat je po arškom župniku, sv. Ivanu Mariji Vianneyu u kome je Crkva zauvijek dobila jednog od svojih naj-

¹ Usp. Papinsko Vijeće za dušobrižništvo selilaca i putnika, Svetište. Memorija, prisutnost i proroštvo Boga živoga, 8. svibnja 1999., br. 5

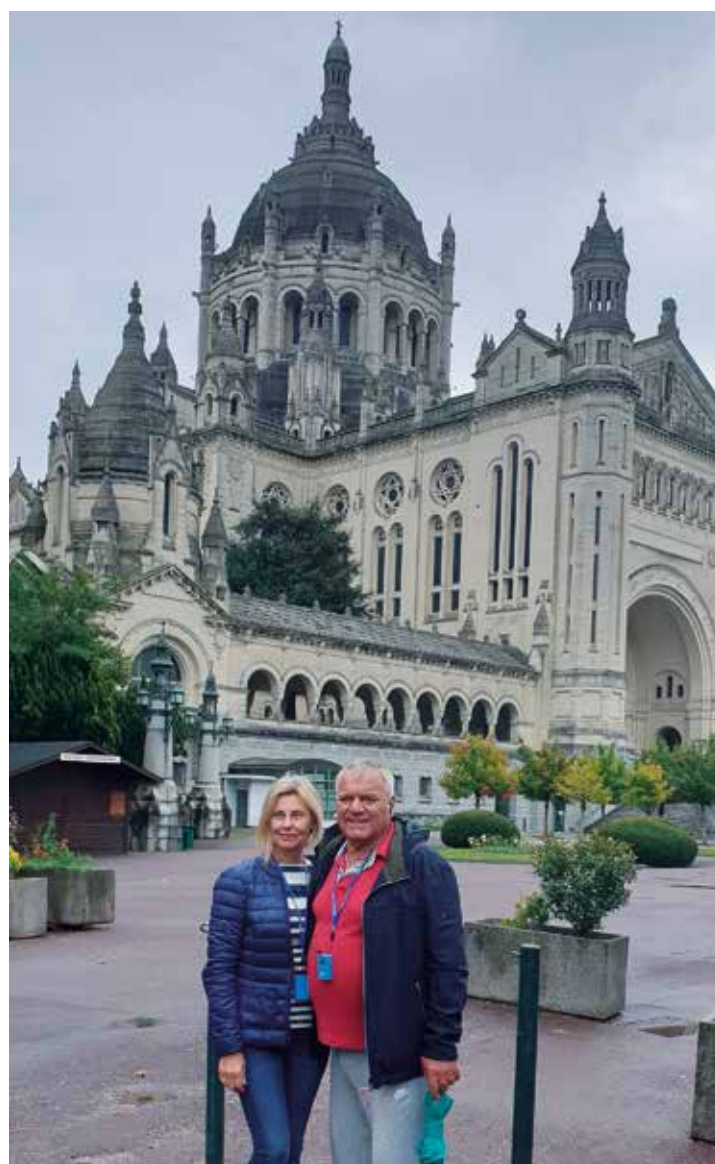
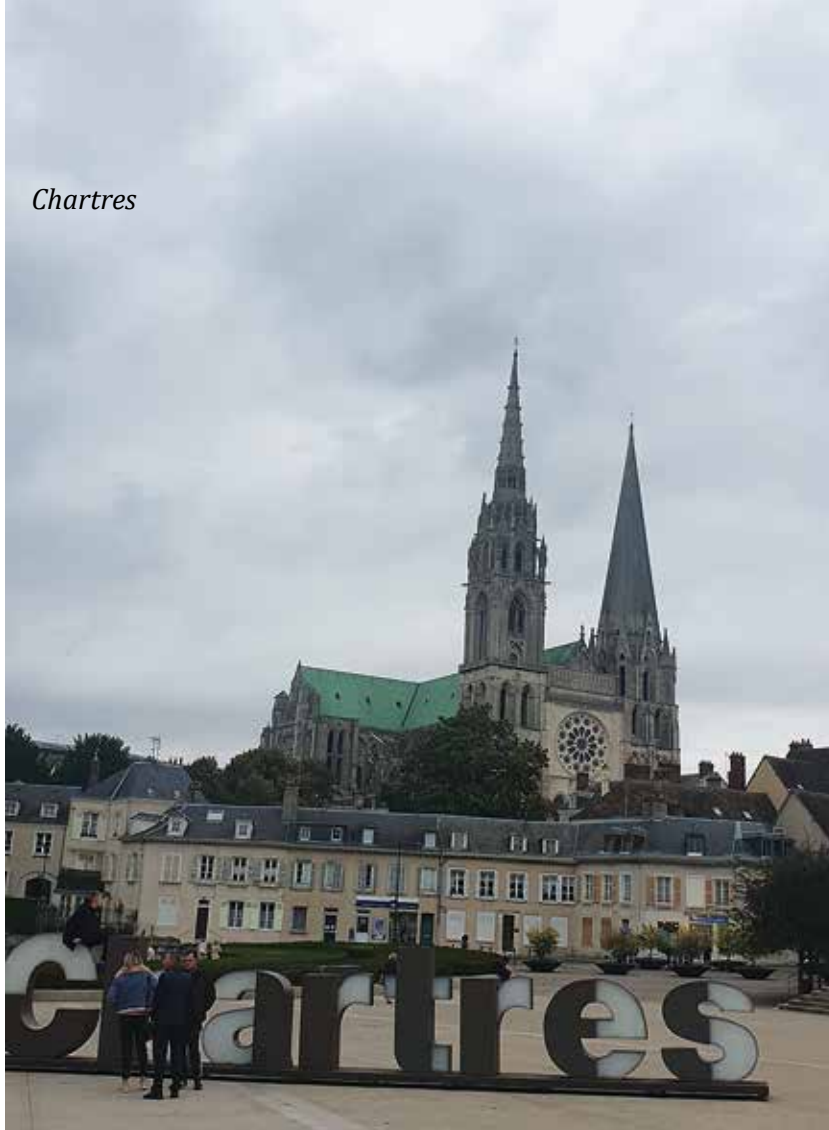
Ars

Ars

Chartres

Lisieux

Mont st. Michel

boljih svećenika. U bazilici je izloženo neraspadnuto tijelo ovoga sveca. Župni dvor datira još iz vremena svečeva života, gdje sve govori o jednostavnosti života i njegovom zalaganju za narod kojemu je vjerno služio.

Paray le Monial

Ovo je grad Srca Isusova. Gospodin je objavio tajnu svoga Presvetog Srca redovnici sv. Margareti Mariji Alacoque. Odatle potječu prevažne pobožnosti: Devet prvih petaka (sveta pričest, pokajanja i pomirbe na svaki prvi petak u mjesecu), Sveti sat (četvrtak uoči prvog petka), posebni godišnji blagdan posvećen Srcu Isusovu. Isus se svetici objavljivao u malenoj kapeli, koja se danas zove Kapelom Posjeta. Ondje je ujedno i svetičin grob.

Nevers

Grad je uz povijesne spomenike poznat po sv. Bernardici (Bernadette Soubirous) vidjelici iz Lurda koja je ovdje provela svoj redovnički život u samostanu Sestara ljubavi i kršćanske pouke. U samostanu Gildard se nalazi i njezin grob s neraspadnutim tijelom.

Tours

Ovo je grad umjetnosti čiju je kulturu moguće doživjeti gotovo na svakom mjestu u gradu. U njemu je živio sv. Martin. Smatra se jednim od najvećih biskupa svih vremena. On je i prvi svetac koji nije bio mučenik. Njegova gesta dobrotvornosti prema siromahu što se smrzzavao pred vratima grada Amiens, davši mu polovicu svoga plašta, ispunjala je maštu mnogih slikara i umjetnika. Francuska ga štuje kao svoga prvotnoga zaštitnika, a u poljoprivrednim i vinogradarskim krajevima Francuske, Italije, pa i naših vinorodnih predjela »novo se vino pije na blagdan svetog Martina«.

Svetište le Mont Saint Michel

Mont St. Michel ili planina svetog Mihaela srednjovjekovni je dvorac izgrađen oko samostana sv. Mihaela na malom otoku oko 1 km udaljen od obale Francuske na ušću rijeke Couesnon u Normandiji. U prošlosti se do njega moglo doći samo kad je oseka, a danas nasip povezuje otok sa kopnom. Inspiriran ukazanjem svetog arkandela

Mont st. Michel

Mont st. Michel

Mont st. Michel

Nevers

Nevers

Mihaela, biskup od Tombe je izgradio sve-
tište na otoku. Slijedila je gradnja sve veli-
čanstvenijih građevina, crkvi i klaustara, sve
u čast arkandela. Svojim smještajem, ljepo-
tom i impozantnim građevinama ovaj otok
nas je sve ostavio bez riječi.

Lisieux

U ovome gradu odrasla je sveta Terezija
od Djeteta Isusa i Svetog Lica, poznatija
kao Mala Terezija. Živjela svega 24 godine
(1873. - 1897.), no nakon smrti i objav-
ljivanja njezinih spisa postala jedna od
najpoznatijih i najomiljenijih svetica. Pro-
svijetlila je čitavu Crkvu svojim dubokim
duhovnim naukom »Malog puta« te joj je
sveti Ivan Pavao II. 1997. udijelio naslov
naučiteljice Crkve, koji se pridodao već
ranijem naslovu zaštitnice misija, koji joj
je 1939. dodijelio papa Pio XI. Također
i njezini roditelji Louis (Ljudevit) Mar-
tin (1823. - 1894.) i Marie-Zélie (Azelija)
Guérin (1831. - 1877.) drugi su bračni par
u povijesti katoličke Crkve koji su zajed-
no proglašeni blaženima 2015., a svetima
2018. godine. Nisu proglašeni zato, jer su
imali kćer sveticu, nego zato što su živjeli
svetim životom.

Pariz

Iz ovog velebnog grada na poseban način
izdvajamo crkvu Naše Gospe od čudo-
tvorne medaljice. Blažena Djevica Mari-
ja odabrala je Katarinu Labouré svojom
vjesnicom i pozvala je: »Dođi k podnožju
ovoga oltara: tu će se izljevati milosti na
sve one koji budu pouzdano i žarko mo-
lili; primat će ih veliki i mali.« U drugom
viđenju sv. Katarina dobila je poruku: »Daj
kovati medaljice prema ovom uzorku; oni
koji je budu nosili s pouzdanjem, primat će
velike milosti, osobito ako je budu nosili o
vratu.« Sama Bezgrešna pokazala je Kata-
rini uzorak medaljice i zatražila od nje da
je promiče. I doista, medaljica se neobično
brzo proširila. Molitveni zaziv otisnut na
njoj pokrenuo je veliko vjersko gibanje, što
je – uz ostalo – potaklo papu Pija IX. da je
1854. proglasio dogmu o Bezgrešnom Za-
čecu Blažene Djevice Marije. Poznat je mo-
litveni zaziv: »O Marijo, bez grijeha začeta,
moli za nas koji se tebi utječemo.«
Naše hodočašće završilo je misom u veleb-
noj bazilici Presvetog Srca Isusova. Smje-

Paray le Monial

Paray le Monial

Paray le Monial

Paris - Svetište
čudotvorne medaljice

štena je na Montmartreu, odnosno Brdu mučenika gdje je mučeništvo podnio prvi biskup Pariza. Izgrađena je kao zavjet i posvećenje cijele Francuske Presvetom Srcu Isusovu te za njezinu duhovnu obnovu i pokoru za grijeha i nevjeru. Od 1885. godine u bazilici je započelo vječno klanjanje Presvetom Euharistijskom Sakramentu koje do danas nije prekinuto.

Od ostalih gradova koje smo posjetili spominjemo i Lyon, Cluny i Chartres. Lyon je grad s izvanredno očuvanom starom jezgrom, koja je uvrštena na UNESCO-ov popis mjesta svjetske baštine. Cluny je gradić koji se razvio oko benediktinske opatije (10. stoljeće) koja je postala duhovni centar Francuske i cijele zapadne Europe. U Chartresu se nalazi jedna od najslavnijih katedrala na svijetu – katedrala Notre-Dame, remek-djelo visoke gotike. Predstavlja pravo čudo srednjovjekovnog umijeća graditeljstva. Zbog mnogobrojnih kipova i vitraja s biblijskim prizorima, katedralu u Chartresu nazivaju »Biblijom u kamenu«.

HODOČAŠĆE PO FRANCUSKOJ
(21. – 27. rujna 2019.) ČUDOTVORNA MEDALJICA

O Marijo,
bez grijeha
začeta,
moli za nas
koji se tebi
utječemo.

HODOČAŠĆE PO FRANCUSKOJ
(21. – 27. rujna 2019.)

HODOČAŠĆE PO FRANCUSKOJ
(21. – 27. rujna 2019.) - Lisieux

Upamtite da u Božjim očima
ništa nije maleno.
Sve što činite, činite s ljubavlju.

sv. Mala Terezija

HODOČAŠĆE PO FRANCUSKOJ
(21. – 27. rujna 2019.) - Paray le Monial

"Gle Srce što toliko ljubi remetsku župu."

Jesmo li svi na istoj strani?

»Sve što čovjek učini danas, čini ne samo za sebe, svoju generaciju, nego i za budućnost.«

Autorica:
Jadranka
Bizjak Igrec

Raj 2019. godine obilježiti će svakako događanja u cjelokupnom odgojno-obrazovnom sustavu u našoj zemlji. Stvaraju se dojmovi temeljeni na objavama u novinama, medijskim nastupima, Facebooku, društvenim mrežama. Pišu se razni komentari ispod medijskih objava, raznih videa i statusa. Stvara se antagonizam u društvu između učitelja i roditelja, kršćana i nekršćana, prvog i drugog susjeda. Veliko nezadovoljstvo prisutno je u narodu. Nekada nismo bili u Europskoj uniji, nije bilo sveprisutne tehnologije u školama, nije bilo međunarodnih projekata, nije bilo škole za život, a škola je živjela. Odgojno i obrazovno. Jedina i prava istina je da je profesionalizam upravo u odgojno-obrazovnom sustavu najmanje mjerljiv, opipljiv jer polazi od međusobnih odnosa, emocija, stavova, motivacije. Od jasljičke dobi dijete se veže za svoju tetu, kasnije za svoju učiteljicu i učitelje. Dijete mora biti radosno. Pritom nije riječ o površnom veselju, nego o radosti koja je duboko ukorijenjena u njegov život. Ta radost daje smisao životu djeteta i roditelja, društva u cjelini. Kad se dijete nađe u poteškoćama, ne će mu puno pomoći bezbrojne informacije, nove metode u obrazovanju. Pomoći će mu

rame učitelja na koje može nasloniti glavu, učitelja koji ga čuje i vidi, rame radosnog roditelja koji će ga imati vremena čuti i saslušati. Ulaganje u profesore, učitelje, pedagoge od vrtića do fakulteta, najbolje je ulaganje u budućnost brojnih zemalja. Uz povećanje materijalnog statusa treba se istovremeno mijenjati sustav rada, ocjenjivanja i izbora kvalitete, te prepoznati i nagraditi uspješnost. Uvođenjem i zastupanjem profesionalizma u radu (efikasnosti i odgovornosti) ulaganjem u razvoj novih tehnoloških dostignuća može se ići naprijed, cijeneći rad i znanje.

Što se danas događa?

Opsjednutost materijalnim i trenutačnim kod ljudi poput ovisnosti traži još više i više. Caruje pohlepa koja vodi laži, obmani i korupciji. U vremenima kada nestaju tradicionalne vrijednosti snaga čovjeka počinje štetiti njemu samome i drugima oko njega. Raste li zadovoljstvo proporcionalno materijalnom blagostanju, stresnom životu. Zar imati znači istovremeno biti sretan i ispunjen? Činjenica je da nije za svakodnevni život važno imati više nego je potrebno, već imati ono što je nužno. Bez osnovnih materijalnih sredstava nitko ne može biti zadovoljan i ispunjen. U svakodnevnoj strci zaboravlja se na

Ne žive djeca od bogatstva nego od ljubavi i dobrote. Što se danas događa? Sve više blijede ideali, nedostaju istinski svjedoci neprolaznih vrijednosti.

druge, na obitelji. Potlačeni, stari, bolesni i maleni dolaze na rub društvenih zbivanja. Kako se mogu osjećati? Izigrano i prevareno. Gdje se nadaju časti, poštovanju nalaze nerazumijevanje, ignoriranje i podcjenjivanje. Gdje se nadaju suosjećanju nailaze na omalovažavanje i vrijeđanje. Ne postoji odgovornost sustava te dolazi do moralne krize. Takav stil ponašanja ne vodi napretku. Ljudi ne vole nametanje i propovijedanje o višim vrednotama. Siti su propovijedi koje su deklarativne i lako zaboravljive. Više vrednote i moralnu snagu mogu cijeniti jedino kad su one prisutne u svakodnevnom djelovanju. Ljudi su slabi, grešni, nose mnoge rane, ožiljke zadobivene životom. Neki se trude biti bolji, plemenitiji. Čine to periodično, blagdanski. U današnjim odnosima manjka ljubavi, strpljenja, nadasve poštovanja i uvažavanja različitosti. Ljudi daju ono što imaju, ne mogu dati ono što nikada nisu primili. Koliko puta treba nešto reći, ali se šuti; učiniti, ali se odustaje; krenuti, ali se pokoleba. Puno je toga što se može, ali se ne učini. Percepcija slobode i slobodnog izbora kod dijela ljudi

isključuje istinu, vrednote, načela. Sve ima svoju cijenu (pa i diktat političke korektnosti), ali ima li i vrijednost? Komentira se tuđe bogatstvo, ali nitko ne hvali bogatstvo, hvali čestitost, plemenitost i humanost. Vidimo li oko nas ljude koji su bogati dobrotom, praštanjem, ljubavlju, koji daruju sebe, a ne stvari. Svatko čezne za tim, osobito djeca. Ne žive djeca od bogatstva nego od ljubavi i dobrote. Što se danas događa? Sve više blijede ideali, nedostaju istinski svjedoci neprolaznih vrijednosti. Socijalno isključivanje, nekultura, narcisoidnost onemogućuju ljudima da izvan svojih želja i potreba vide šire dobro na gospodarskom, obrazovnom, kulturnom, pravnom području naše Domovine. Majka Terezija savjetovala je nekome tko ju je upitao što je prvo što bi trebalo promijeniti u Crkvi i društvu: »Vas i mene«, odgovorila je. Naše je činiti: mijenjati se uvijek iznova, dan za danom, na putu obraćenja, a ne samo blagdanski i prigodno.

Jadranka Bizjak Igrec

Nogometni turnir u župi

PRIBLIŽILI REMETE

Poseban dar iz Slavonije

tkako je 2016. godine uveden internetski prijenos iz remetske crkve, a od Male Gospe 2018. svakodnevni je prijenos misa i drugih događanja preko Laudato televizije. To je približilo i povezalo remetsko svetište široj javnosti s brojnim gledateljima. Remetski župnik o. Antonio-Mario Čirko je obilazeći bolesne i nemoćne došao na ideju da im omogući prijenos misa putem interneta. A na poseban način nakon dogovora s Laudato televizijom misa dolazi u mnoge domove i bolnice širom Hrvatske, Bosne i Hercegovine i inozemstva.

Jedna od njih je i baka Eva Đurašević koja redovito iz svojih Njemaca u Slavoniji prati misu preko televizije, te je odlučila nešto darovati od sebe. Reći će da nema novaca, ali ima dobru volju i da joj je Bog darovao talent da napravi i pokloni oltarnike. Baka Eva oduvijek je bila aktivna u Crkvi. U svojoj župi sv. Katarine Sijenske godinama se brinula za čistoću crkve i pjevala u župnom zboru. U Novom Zavjetu čitamo: »Bog ljubi vesela darivatelja«. (2 Kor 9,7) Darivanje je ono temeljno što čovjeka čini nesebičnim i daruje radost jer se učinilo neko dobro. Baka Eva konkretna je potvrda toga: širok osmijeh, jednostavno srce koje zrači i radost da druge razveseli.

Upravitelj svetišta i župni vikar

Remetski župnik, o. Antonio-Mario Čirko imenovan je sa strane provincijala karmelićana, o. Srećka Rimca za Upravitelja remetskog svetišta. Dosadašnji upravitelj bio je o. Stjepan Vidak. Župnik je do sada vodio brigu o obnovi remetskog svetišta, a sada preuzima također i brigu oko organizacije raznih duhovnih događanja povezanih sa svetištem.

S početkom rujna 2019., mladomisnik o. Nikola Grizelj imenovan je sa strane Zagrebačke nadbiskupije na prijedlog provincijala karmelićana za župnog vikara. Rođen je 1985. u Kijevu. Uz razne pastoralne aktivnosti, preuzeo je skrb za filijalnu crkvu sv. Terezije Avilske na Čretu. Dosadašnji župni vikar bio je o. Danijel Čolo koji je imenovan za duhovnu skrb u vojnom ordinarijatu.

Od Velike Gospe do Božića 2019.

KOLOVOZ

15. kolovoza

Proslavljena je Velika Gospa s misom na južnom platou koju je predslavio pomoćni biskup zagrebački mons. Mijo Gorski.

16. kolovoza

Misa zahvalnica za sve udijeljene milosti za devetnicu i Veliku Gospu.

31. kolovoza

S ovim danom o. Danijelu Čoli, župnom vikaru prestaje njegova služba zbog odlaska u Vojni ordinarijat. Umjesto njega je imenovan naš mladomisnik o. Nikola Grizelj.

RUJAN

5. rujna

Započela je trodnevnica Maloj Gospi.

8. rujna

Proslava Male Gospe.

15. rujna

Održan je tradicionalni malonogometni turnir. Prekrasno vrijeme i osam ekipa, uz zajedništvo njihovih obitelji i ostalih župljana.

21. do 27. rujna

Župno hodočašće po francuskim svetištima.

29. rujna

Đakonsko ređenje br. Ivana Živkovića.

30. rujna

Remetski župnik, o. Antonio-Mario Čirko, imenovan je sa strane provincijala o. Srečka Rimca za upravitelja Remetskog svetišta.

LISTOPAD

1. listopada

S početkom listopadskih pobožnosti prvi put je održana župna krunica u Gospinom vrtu. Bilo je nazočno više od 100 župljana. Molila su se otajstva krunice Svijetla. Iza toga je bila svečana misa za početak vjeronaučne godine

gdje su se blagoslovila školska djeca, njihovi roditelji i učitelji. Također blagoslovljene su ruže, što se redovito čini na blagdan Male Terezije.

2. listopada

Župnik je sudjelovao na hodočašću svećenika Zagrebačke nadbiskupije povodom stote obljetnice rođenja kardinala Franje Kuharića u njegovoj rodnoj župi svetoga Siksta pape u Pribiću.

4. - 6. listopada

Župa je bila domaćin godišnjeg susreta mladih koji se okupljaju u duhu Karmela iz cijele Hrvatske. Bilo je više od 200 mladih iz Hrvatske, BiH i inozemstva.

7. listopada

Održana je obiteljska kateheza na temu:

»Krunica naše Gospe« koju je imao o. Danijel Čolo.

9. listopada

Održana je deveta sjednica Župnoga pastoralnog vijeća.

12. listopada

Slavio se Dan župe koju je predslavio remetski župnik.

15. listopada

Proslavila se je svetkovina sv. Terezije Avilske. Svečanu misu predslavio je provincijal o. Srečko Rimac.

17. listopada

Na misi i redovitom klanjanju četvrtkom došlo je više od 100 srednjoškolaca iz XI. gimnazije zajedno sa svojim vjeroučiteljima, te roditelji i djeca Prve Katoličke Osnovne Škole. Misu je pjesmom animirao Duhovni kutak, a predslavio je o. Vinko Mamić, ravnatelj Prve Katoličke OŠ u Zagrebu, te vlč. Marinko Miličević i remetski župnik.

19. listopada

Župno hodočašće na Trsat.

26. listopada

Održan je roditeljski sastanak za krizmanike.

STUDENI

1. studenog – SVI SVETI

Raspored misa bio je nedjeljni, osim mise u 12 sati. Kao i svake godine kod središnjeg križa na remetskom groblju u 16 sati molili smo za sve pokojne i njihovo odrješenje.

2. studenog – DUŠNI DAN

Misa u 11.00 sati slavila se za sve pokojne župljane od prošlog do ovogodišnjeg župnog dana – ukupno za njih 91, što je za 11 više nego prošle 2018. godine.

8. studenog

Župnik je predslavio misu sa sudionicima tečaja Ljubav i poštovanje. Isti dan Zajednica obitelji je započela svoju duhovnu obnovu na Mrežnici koja je trajala do 10. studenog.

15. - 17. studenog

Održao se je tradicionalni krizmanički vikend za prvu grupu krizmanika.

17. studenog

Župnik i vikar o. Ilija otišli su na Sabor Provincije na Buško jezero.

22. - 24. studenog

Održan je krizmanički vikend za drugu grupu krizmanika.

30. studenog

Župnik je vodio duhovnu obnovu vjeroučiteljima Požeške biskupije. Sve je završilo misom koju je predslavio biskup požeški, mons. Antun Škvorčević.

PROSINAC

1. prosinca

Na prvu nedjelju došašća održan je tradicionalni susret hrvatskih branitelja, udovica i djece poginulih branitelja. Geslo susreta bilo je: »Hvala ti za slobodu«. Na poseban način se promišljalo o ubijenoj

djeci u Domovinskom ratu. Svečanu misu je predslavio o. Župnik.

2. prosinca

Započele su mise zornice u Remetama i na Čretu.

Održana je obiteljska kateheza na temu:

»Koga si Djevice rodila« koju je vodio o.

Danijel Čolo.

Postavljene su karitasove kutije po trgovinama naše župe u koje se mogu staviti namirnice za potrebite župljane.

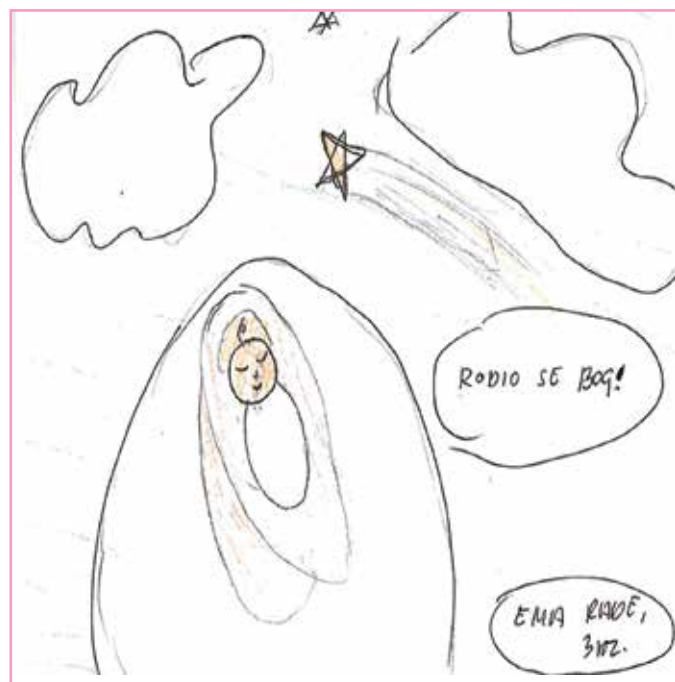
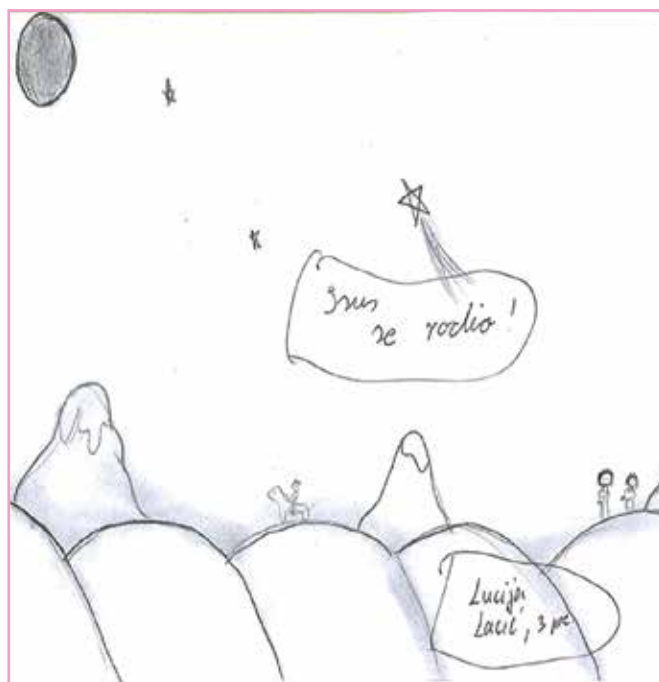
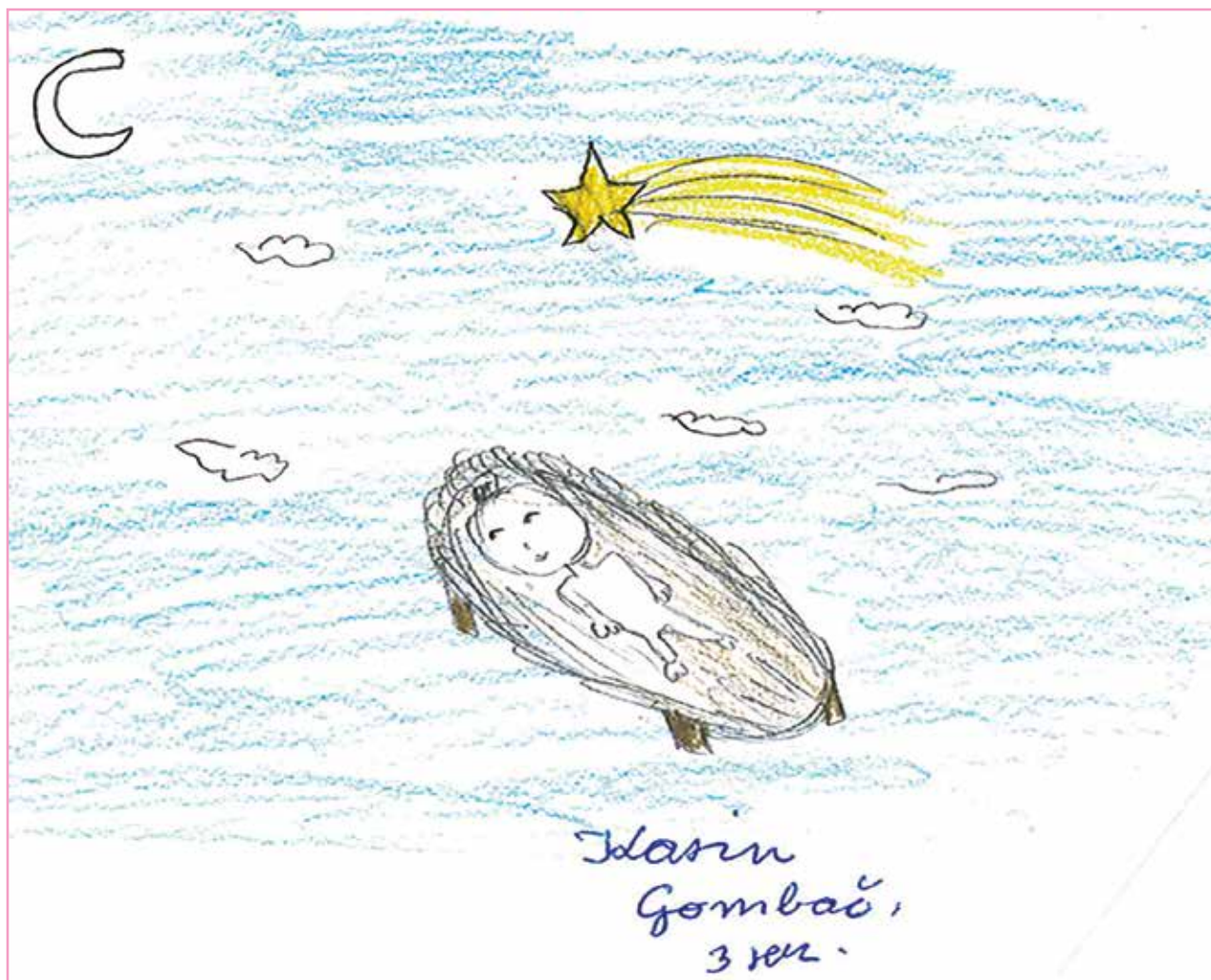
8. prosinca

Održana je Taizé molitva u crkvi u povezanosti s novogodišnjim Taizé susretom u Wroclavu (Poljska).

Braniteljski susret u Remetama

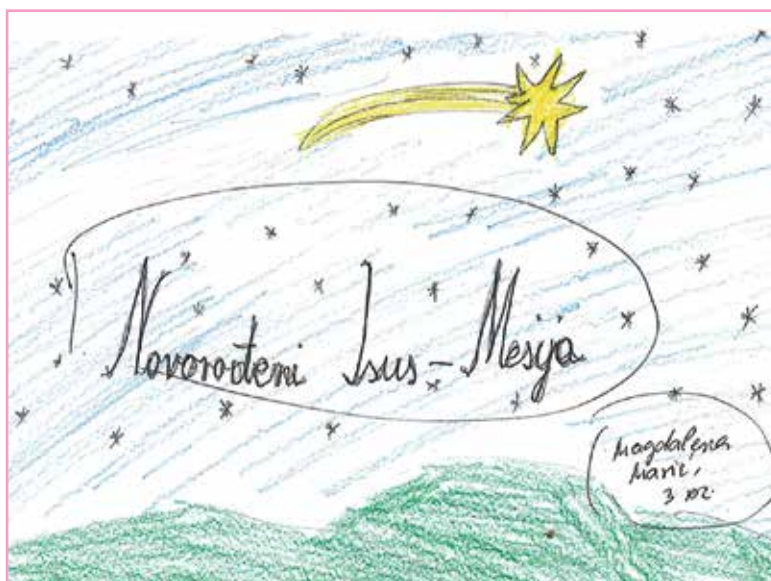
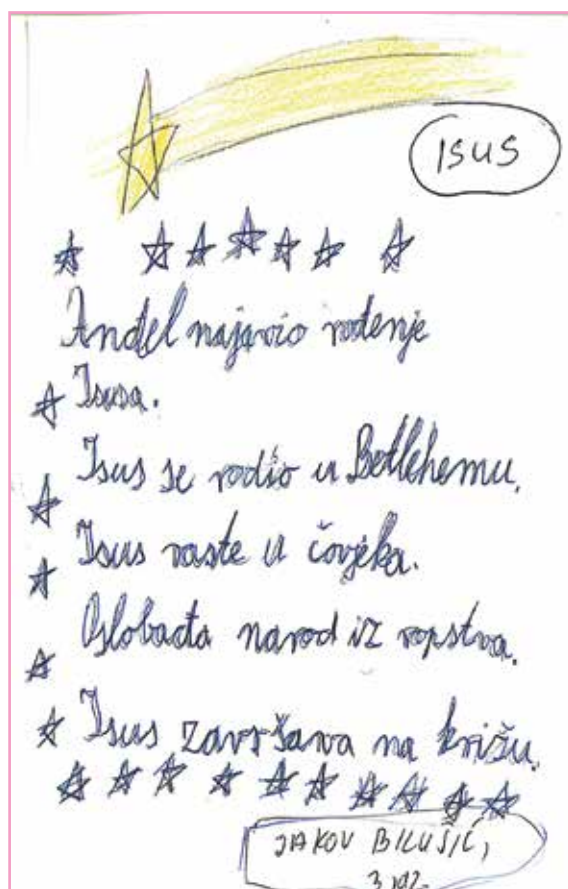

PUT biblijski pisci, proroci
pripremali su narod za dolazak
Mesije – Spasitelja svijeta.
Ivan Krstitelj, priprema narod za dolazak
novoga Kralja.
I mi vjernici danas pripremamo put,
svoje srce za Isusov dolazak.
Trebamo se truditi da budemo vrijedni
učenici, dobri prijatelji i pristojna
i odgovorna djeca svojih roditelja.

Vjeroučenici sedmih razreda

DOŠAŠĆE – radujemo se, veselimo se,
trudimo se biti dobri.
Čekamo Isusa.

Vjeroučenici petih razreda

ZLATNI: vjenčani 1969.

Ljubo Vranjković i Eva Pinter, Marijan Pakšec i Ivka Markus, Željko Čemerin i Milica Baković, Vinko Plevko i Zdenka Škorjanec, Zvonimir Gelo i Kata Kelava, Boris Grzelja i Manda Holjevac, Ivan Forko i Blaženka Naglić, Ladislav Zubak i Katica Bernardić, Mato Hudinčec i Marija Čop, Gragutin Kašner i Jadranka Đurašina, Vladimir Mihaljević i Ivana Kontek, Stjepan Polančec i Marija Golić, Martin Sekulić i Milka Banić, Branko Martinac i Jožica Štefan, Tomo Gradiček i Anka Harjač, Josip Draganić i Marija Kujundžić, Francesco Guzzonato i Branka Škorjanec, Marko Bićanić i Milka Dokoza, Nikola Fagač i Mirjana Negovetić, Josip Meštrić i Marija Tatarević, Božidar Vugec i Branka Šala, Ivan Pernar i Biserka Juran, Ivan Đuran i Vesna Wolgemuth, Vjekoslav Kozina i Danica Nulih, Viktor Jug i Dragica Stunja, Dragutin Fojs i Đurđa Potočić, Alojzije Bonić i Katica Borac, Juraj Culej i Slavica Mihetec, Jakov Bedrica i Emilija Cvetković, Karlo Brancella i Dubravka Horvat – Vuk, Zlatko Mihelčić i Jasna Belinić, Dražen Belinić i Ankica Martinić, Stjepan Igrec i Munevera Džanić, Ivan Sever i Kata Dadić, Stjepan Henc i Anka Radovanić, Vinko Zdešar i Marija Spudić, Ivan Hren i Dragica Grginić, Mladen Dvoršek i Miroslava Grujić, Marin Periškić i Marija Dikmić, Ivica Kulita i Mirjana Bosanac, Marijan Šaš i Dragica Antolić, Vid Kobasić i Nada Kontek, Vlado Jajetić i Vesna Svedrec, Marijan Brajković i Štefica Burić, Milivoj Stefanić i Slavica Cvetko, Marko Renić i Mirjana Vranešić, Josip Matok i Verica Svedrec, Branko Mezin i Nada Krajnović, Milivoj Vidas i Ljubica Rušnov, Martin Cesar i Mira Mihalinić.

SREBRNI: vjenčani 1994.

Ivan Zajec i Vesna Pavliša, Martin – Boris Jurlina i Ružica Vuletić, Marko Kolak i Jasna Selak, Slavko Mišković i Nevenka Marković, Tomislav Filipović i Luca Kosić, Goran – Vid Leko i Donatela Jurmić, Bojan Glamuzina i Katarina Buljan, Darko Žgela i Danijela Vrđuka, Ilija Ugljarević i Ljubica Dumančić, Roko Grego i Iva Srića, Darko Banek i Suzana Ovčarić, Stjepan Radić i Kristijana Žepina, Silver Filipović i Angelina Briševac, Tomo Jurkić i Jela Tadić, Mladen Vrabec i Anita Ferenda, Mato Folk i Kata Galić, Mato Hrukaš i Marica Brainović, Vladimir Turkalj i Marica Briški, Miki – Pavao Galijašević i Senka Marija Martinović, Josip Barišić i Dragica Jurić, Anto Filipović i Mara Geljić, Zvonko – Stjepan Marijanović i Sanja Hanžek, Zvonimir Milašinić i Ljiljana Svedrec, Vladimir Novak i Ivana Bujan, Božo Pavić i Ružica Ivanković, Daroslav Vukalović i Nataša – Marija Krsnik, Omer Ramić i Anita Adam, Nenad – Ivica Majcenić i Ana – Marija Antolić, Tihomir Kadlik i Bernardica Begovac, Josip Ljubičić i Blaženka Hatlak, Miroslav Ćurković i Ani Ćurković, Gordan Mršić i Ljiljana Kožar, Ivica Škada i Željka Šerbula, Zoran Ačkar i Iva Marušić, Ante Radoš i Erna Kvasina, Roman Filipčić i Snježana Bednjički, Marko Milić i Marija Matić, Mate Vrkić i Blaženka Mirković, Robert Spudić i Renata Turković, Pero Filipović i Ivanka Župarić, Davor Vujević i Kristina Ećimović, Robert Đerek i Lidija Šakota, Jozo Ivančić i Marija Čičković, Jozo Rotim i Ana Rako, Željko Hranjec – Ivanović i Vlatka Sokolić, Mario Turković i Nadežda Jelatancev, Siniša Kalanj i Suzana Gojmerac, Filip Gelo i Marija Henc, Saša Ivanušić i Sandra Fagač, Mario Friebe i Lidija Posilović, Krešimir Ljubić i Marion Glatz, Romeo Ljubić i Ljiljana Kušeković, Darko Perović i Zrinka – Agneza Herak, Zlatko – Drago Novosel i Sanja – Josipa Kramarić – Šestak, Romano Bakšaj i Davorka Kokan, Damir – Vilim Komljenović i Renata Šviglin, Željko Filipčić i Marica Červinek, Darko Nekret – Katić i Leona Černjavski, Dean – Zvonko Pašiček i Ksenija Miljević, Vedran Igrec i Anita Barberić, Darko Dilberović i Mara Blažević, Mato Dilberović i Mara Stjepanović, Marko Sučić i Nataša – Katarina Šemnički, Miroslav Antunović i Snježana Krajnović, Daniel Lacko i Tatjana Gabrić, Ivan – Alan Kolar i Hana – Božica Imbrišić, Zlatko Polančec i Jasna – Katarina Kralj, Josip Sekulić i Danijela Šego, Zoran Igrec i Lada Šilović, Darije Kruhac i Željka Borić, Damir Bošnir i Ana Miholić.

IZVADCI IZ MATICE ŽUPE /od 6. srpnja do 6. prosinca 2019./

KRŠTENI

Marlena Čičko, Sara Ljubičić, Martin Balthazar Bokan, Juraj Mihetec, Nikola Demšić, Maša Đerek, Rita Ljubić, Leona Ivanek, Paula Ivanek, Lotena Rita Cirimotić, Mario Danek, Jona Pristav, Ivan Barišić, Lora Pirički, Lovro Pirički, Helena Božović, Lota Dilber, Ana Šola, Marta Tokić, Rita Ivoš, Mark Branimir Rucner, Ivan Jurković, Sofija Kmet, Lana Kevešević, Marin Kleončić, Jakov Bačkonja, Barbara Mihetec, Nikola Mihetec, Noa Antun Poslon, Bella Cerea, Mateo Tomić, Marko Andrea Rogina, Tara Čović, Hanna Maria Drušković, Emanuel Matić, Petar Matić, Gabrijela Novaković, Greta Madić, Vita Madić, Lovro Vesenjaka, Roko Devčić, Jan Krivdić, Luka Anđelić, Jakov Plenković, Lota Gradinščak, Toma Lipnik.

VJENČANI

Domagoj Pleša i Daria Mendeš, Josip Radan i Nina Ban, Cassian Felix Corzilius i Allin Bukvić, Tomislav Ljubičić i Ružica Bjelobradić, Stjepan Ožegović i Paula Rajter, Dario Pavlinović i Anamarija Udovičić, Matija Halec i Petra Jalžabet, Nikola Turk i Nevenka Sajko, Dominik Perić i Petra Čilaš, Luka Andabak i Nina Čurković, Tomislav Bekavac i Antonija Škunca, Sven Zvonko Grilec i Vanja Kopic, Boris Varga i Maja Banić, Josip Pirički i Lidija Santovac, Luka Opuvačić i Dora Stoić, Tin Tolić i Katarina Jurišić, Renato Novosel i Jelena Ružman, Leon Katić i Irena Prugovečki, Pavao Diklić i Ena Čengić, Tomislav Poslon i Kristina Škreb, Edon Krasniqi i Maja Medić, Toni Čović i Tajana Vulin, Hrvoje Lovrić i Zrinka Bagarić, Ivan Burić i Eva Grković, Roko Andrija Šarić i Patricia Marić.

UMRLI

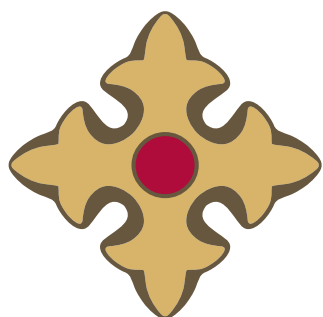
Milica Bokor, Nikola Petir – Frkač, Jelka Šipušić, Tomislav Ivanek, Ksenija Mihetec Maskalan, Kata Mlađan, Ljerka Tomić, Ana Podvorec, Slava Šanjug, Srećko Markus, s. Imakulata Malinka, Josip Benko, Ivica Kreš, Petar Pelić, Marijan Peklarić, Ante Renić, Milka Haviđić, Zora Horvatić, Ivica Biškupec, Mladenka Sušilović, Ljubo Gospić, Ante Gačić, Marko Renić, Antonija Filipović, Đuro Zgarijalac, Nada Đuran, Jaromira Golubić, Mišo Lukač, Janko Pavlek.

Hrvoje Habljak

SUVENIRNICA

Svetište
MAJKE BOŽJE REMETŠKE